

nummer 2 | 16e jaargang | april 2015

Marechaussee Contact

Stichting Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting
en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Druk

Ten Brink, Meppel

Vormgeving

Content Innovators, Alphen a/d Rijn

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend uitgave

Voor informatie over het aanleveren
van kopij graag contact opnemen met
de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij
voor de volgende uitgave van
Marechaussee Contact is 27 mei 2015

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
7	De geschiedenis van het Wapen, deel XXXII
8	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
12	Indië - Stoottroepen naar de MP
14	Sportieve reservisten
16	1959-5 Dienstplichtig officier – zoon van beroepsofficier
19	Geen medewerker de straat op zonder opdracht
20	De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse
22	Deel XXI van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
25	SMC-Allerlei
30	Personalia
31	SMC-Informatie

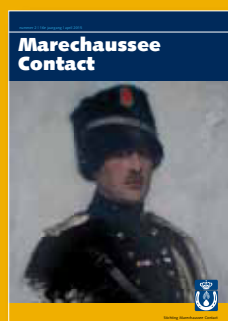

Foto omslag:
Marius Cornelius van Houten,
Schilder: Alfred Schwarz 1926,
(Afbeelding beschikbaar gesteld door
het Marechausseemuseum)

Observaties voorzitter

Dit nummer van Marechaussee Contact zal kort voor Koningsdag bij u op de deurmat vallen. Langs deze weg wil ik mede namens het bestuur van onze stichting alle begunstigers die een Koninklijke Onderscheiding ten deel is gevallen van harte feliciteren met deze zeer eervolle erkenning. Ik wens hen een heel fijne dag toe en hoop dat zij met hun dierbaren nog lang op deze heugelijke gebeurtenis zullen kunnen mogen terugzien.

We herdenken op 4 mei onze gevallen. Ik moet daarbij altijd denken aan het gezegde: 'Een volk dat zijn doden niet eert, heeft geen recht een volk te zijn'. Het bestuur van SMC zal net als in voorgaande jaren bij vele plechtigheden aanwezig zijn en u daar vertegenwoordigen.

Op 2 april is tijdens een zeer geanimeerde bijeenkomst door de Stichting Vrienden van het museum der Koninklijke Marechaussee de door eerste-luitenant b.d. H.J. de Vries geschreven brochure nummer 45 'De Koninklijke Marechaussee en de pantserwagens voor de bijstand' uitgereikt. De lezer krijgt met deze brochure een unieke kans om een kijkje te nemen in de pantserwagengemeenschap. Op de website van ons museum kunt u meer informatie over deze brochure en het bestellen ervan vinden.

In het recente verleden heb ik aangegeven waarom wij noodgedwongen tot de oprichting van een reünievereniging zijn overgegaan. Veel van onze begunstigers zijn inmiddels al lid geworden van deze vereniging. In maart is besloten de procedure om lid te worden aanzienlijk te vereenvoudigen. Vanaf nu is elke begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer is of postactief automatisch, en wel om niet, lid van deze vereniging, tenzij hij of zij aangeeft dit niet op prijs te stellen. De statuten van zowel de stichting als de vereniging worden in die zin aangepast. Als SMC blijven we natuurlijk voor al onze begunstigers een blad maken en bijeenkomsten organiseren, intern maken we absoluut geen onderscheid tussen hen die statutair lid kunnen worden van de vereniging en de overige begunstigers. Een vergoeding voor gemaakte kosten krijgen we echter, op grond van het gestelde in de Regeling Reünie Faciliteiten, alleen voor de geregistreerde leden van deze vereniging.

In onze statuten is in artikel 1 onder andere als onze doelstelling opgenomen: *de ideële belangenbehartiging van en voor onze begunstigers door het onderhouden en vernieuwen van vriendschappelijke en kameraadschappelijke contacten en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin des woords.* In de praktijk komt dit onder andere neer op het regelmatig contact houden met hen die eenzaam zijn of niet meer in staat zijn om bijeenkomsten bij te wonen.

Samen met de ziekenbezoekers van de Marechaussee Vereniging en de collega's van de Collegiale Opvanggroepen binnen de KMar proberen we zo niemand tussen de wal en het schip te laten vallen en hen te helpen die dat nodig hebben. Vorig jaar heeft het Veteranen Platform een landelijk netwerk van nuldelijnsondersteuners opgericht. Eigenlijk beoogt dit netwerk hetzelfde als hiervoor aangegeven, maar dan voor leden van alle krijgsmacht delen. Wij hebben ons inmiddels ook bij dit netwerk aangesloten. Elders in dit nummer kunt u daarover meer informatie vinden.

Het uitgeven van een eigen blad brengt extra kosten met zich mee. Kosten die wij gelukkig wel kunnen dragen en ook bewust willen dragen. Ook dit jaar hebben velen weer een extra bedrag aan ons overgemaakt (waarvoor onze hartelijke dank!), daarentegen zijn er toch vrij veel begunstigers die hun bijdrage nog niet hebben overgemaakt. Ik verzoek hen dit alsnog op korte termijn te doen en voortaan de contributie uiterlijk in februari over te maken, bij voorkeur met een machtiging tot automatisch overmaken. We zullen hen binnenkort persoonlijk benaderen. Met de huidige portokosten betekent dat helaas een onnodige en vrij hoge uitgave. Ik hoop dat we dit soort reminders in de toekomst niet meer hoeven geven en dat we het geld kunnen besteden aan activiteiten waar we allen wat aan hebben!

Over ons blad en de redactie gesproken. Binnenkort ontstaat er een vacature in het redactieteam van SMC. Redacteur van de rubriek oud-dienstplichtigen en van de nieuwsbrief, Hardy Damen, heeft het bestuur laten weten, - na bijna zes jaar - per eind augustus 2015 - deze taken neer te leggen. Wij zoeken nu een opvolger. Bij voorkeur is dat een oud-dienstplichtig marechaussee met ervaring in het schrijven van kopij, van een lichting na 1970 en in of rond het midden van het land woonachtig. Kandidaten worden verzocht zich aan te melden bij het secretariaat van SMC (scholte.p@gmail.com). Hardy Damen, dpl. 1960-3 11 Marcie, (eaw.damen@gmail.com) is graag bereid eventuele kandidaten vrijblijvend te informeren over de aard van de werkzaamheden. Ik wens u veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

794 kilo cocaïne onderschept in haven van Den Helder

Na een controle door de Koninklijke Marechaussee heeft de Douane in Den Helder 794 kilo cocaïne met een groot-handelswaarde van ruim 28 miljoen euro onderschept. Een 27-jarige man uit Amsterdam is door de Douane aangehouden en overgedragen aan de Fiscale inlichtingen en Opsporing Dienst (FIOD). De verdachte is afgelopen vrijdag voorgeleid aan de rechter-commissaris in Rotterdam en voor veertien dagen in bewaring gesteld.

De marechaussees zagen een zilverkleurige bestelbus rijden. Het viel hen op dat de bus langzaam en voorzichtig door de bochten reed, waarbij overmatig werd geremd. Medewerkers van de Koninklijke Marechaussee besloten de bestuurder van de bus een stopteken te geven en hem een blaastest te laten doen.

Vanwege de verdachte omstandigheden vroegen zij de verdachte om in de laadruimte van de bus te mogen kijken. Daar troffen zij tien tot twintig vochtige, in folie gewikkelde balen aan. De balen waren donker van kleur. Verdachte verklaarde dat het ging om samengeperst scheepsafval en wilde de pakketten niet open maken. De medewerkers van de Marechaussee hebben de Douane ingeschakeld. Nadat het tape en folie door de douane van de balen verwij-

derd was, kwam er een zwarte sporttas tevoorschijn. In de sporttas lagen diverse pakketten gewikkeld in zwarte tape en doorzichtig folie. Bij het opensnijden van het bovenste pakket kwam wit poeder tevoorschijn. Onderzoek heeft uitgewezen dat het om cocaïne gaat. Diezelfde dag werd door bemanningsleden van een boot die in de haven van Den Helder lag een sporttas met daarin twintig pakketten en vier losse in plastic verpakte pakketten met vermoedelijke cocaïne aangetroffen in het water.

Minister-president roemt de Koninklijke Marechaussee op zijn Facebook-pagina

'Alert en gemotiveerd tot het uiterste. Dat zijn de mannen en vrouwen van de Koninklijke Marechaussee die ik heb gesproken. Zij zetten zich dag en nacht in voor een veilig Nederland. Daar heb ik grote bewondering voor', aldus minister-president Mark Rutte onlangs op zijn Facebook-pagina.

Hij vervolgde: 'Helaas is de wereld om ons heen onveiliger geworden. Wat in Brussel, Parijs, Verviers en Kopenhagen is gebeurd, kan ook in ons land gebeuren. Die realiteit verplicht ons om al het mogelijke te blijven doen om een aanslag te

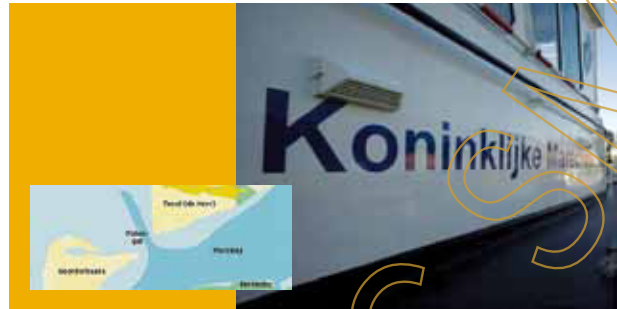
voorkomen, niet alleen nu, maar juist ook in de komende jaren. Daarom heeft het kabinet besloten om voor die komende jaren 129 miljoen euro extra beschikbaar te stellen voor versterking van de veiligheidsketen. Voor de Koninklijke Marechaussee komt ieder jaar 29 miljoen euro extra beschikbaar, bijvoorbeeld voor de extra bewaking van gebouwen en objecten. Er komen zes extra pelotons bij de Marechaussee. We verwerpen ons met kracht tegen jihadistische dreiging en terrorisme. Helaas is honderd procent veiligheid nooit te garanderen. Maar zeker is dat we de beste mensen bij onze veiligheidsdiensten hebben werken.'

Drie verstekelingen overgedragen aan KMar

In februari zijn de drie verstekelingen die zijn aangetroffen aan boord van het Nederlandse marineschip de Karel Doorman, overgedragen aan de Koninklijke Marechaussee. Het drietal is ingesloten en aan de vreemdelingenprocedure onderhevig gemaakt.

De drie mannen, die zijn aangetroffen nadat het marineschip de Senegalese havenstad Dakar had verlaten, werden op het Marsdiep van de Karel Doorman gehaald voordat deze de haven zou binnenlopen.

De Koninklijke Marechaussee is vanuit haar grenspolitietaken verantwoordelijk voor de paspoortcontrole en openbare orde en veiligheid op aangewezen burgerluchtvaartterreinen, maritieme doorlaatposten en de zogenaamde 'blauwe grens', waarbij zowel over land als over zee gepatrouilleerd en

grensbewaking wordt uitgeoefend.

Het doel van de grensbewaking is het voorkomen van illegale immigratie en bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit.

In 2014 een kwart meer aanhoudingen vanwege mensensmokkel

De politie en de Koninklijke Marechaussee hebben vorig jaar 336 verdachten aangehouden op verdenking van mensensmokkel. Daarmee is het aantal aanhoudingen bijna een kwart hoger dan in 2013 toen 272 aanhoudingen werden verricht. De aanhoudingen zijn het resultaat van zowel de reguliere controles en onderzoeken als van projectmatige onderzoeken. Projectmatige onderzoeken worden ingesteld als er sterke aanwijzingen van mensensmokkel zijn. In 2014 werden 26 projectmatige onderzoeken gestart die tot 58 aanhoudingen hebben geleid. In 2013 ging het om tien projectmatige onderzoeken die 26 aanhoudingen opleverden.

Onderzoek naar Scandinavisch duo op Schiphol

De KMar op Schiphol deed onderzoek naar een 25-jarige Deense man en 51-jarige Zweedse vrouw, die waren aangehouden met een hoeveelheid van zeventig kilo qat als ruimbagage.

Tijdens een controle van de Douane met een opsporingshond werd qat gevonden in de ruimbagage van de man en vrouw. Douaniers, die de man en vrouw bij een gate hadden onderkend, vroegen de KMar ter plaatse te komen. De beide verdachten waren aangekomen met een vlucht uit Afrika en op doorreis naar Duitsland. Het Drugs-Team-Schiphol (DTS) van de KMar heeft beide verdachten bij de gate aangehouden op verdenking van drugssmokkel.

De Koninklijke Marechaussee deed onderzoek, naar de verdachten en de inbeslaggenomen qat, onder leiding van het Openbaar Ministerie Noord-Holland. De verdachten werden in vrijheid gesteld met een dagvaarding voor de politierechter.

Verdachten drugsmokkel op Bonaire vervolgd

In 2013 is door de Koninklijke Marechaussee (KMar), in samenwerking met het Korps Politie Caribisch Nederland (KPCN) en het Recherchesamenwerkingsteam, onder leiding van het Openbaar Ministerie van de BES-eilanden (Bonaire, Sint Eustatius en Saba) een uitgebreid onderzoek gestart naar drugsmokkel vanuit Bonaire naar Nederland. Het onderzoek is gestart naar aanleiding van informatie van het Team Criminele Inlichtingen van de Marechaussee en de Criminele Inlichtingendienst van het KPCN. In het onderzoek zijn tussen november 2014 en februari 2015 dertien mannen, in leeftijd variërend tussen de 21 en 53 jaar, op Bonaire en Curaçao aangehouden. Ruim de helft van de verdachten was werkzaam op Flamingo Airport op Bonaire. De smokkelaars maakten onder meer gebruik van trolleys met dubbele bodem en rugzakken die aan boord van een vliegtuig werden gebracht. De rugzakken werden op diverse plaatsen in het vliegtuig verstopt om er vervolgens in het land van bestemming uitgehaald te worden. In totaal is ruim zeven-tig kilo cocaïne in beslag genomen. Twee hoofdverdachten

zitten nog vast, de overige personen zijn inmiddels in vrijheid gesteld maar blijven verdachte in deze zaak. De verdachten wordt betrokkenheid bij de smokkel van meerdere partijen drugs in 2013 ten laste gelegd. De twee hoofdverdachten wordt bovendien verweten dat zij deel hebben genomen aan een criminele organisatie.

Aanhoudingen wegens hennepafval

Onlangs heeft de Koninklijke Marechaussee (KMar) in Brunssum twee mannen aangehouden op verdenking van overtreding van de Opiumwet.

Tijdens een surveillance zagen marechaussees een auto rijden in de nabijheid van het Internationale Hoofdkwartier in Brunssum. Bij controle van de inzittenden werd een hennepplucht geroken. Nader onderzoek wees uit dat achter de stoelen diverse zakken met hennepafval lagen. Hierop zijn de verdachten, een 35-jarige man uit Brunssum en een

28-jarige man uit Bosnië-Herzegovina, zonder vaste woon- of verblijfplaats, aangehouden op verdenking van overtreding van de Opiumwet. In verband met deze aanhouding heeft de KMar, in samenwerking met het hennepteam van de eenheid Limburg van de Nationale Politie, een woning in Brunssum doorzocht. In deze woning zijn elf kilo gedroogde hennep toppen, een hoeveelheid materialen die gebruikt kunnen worden voor de hennepkweek en een geldbedrag van € 17.500,-- in beslag genomen. De Marechaussee deed onderzoek naar de verdachten en de in beslaggenomen goederen.

Laatste Sinaï-gangers onthaald op Schiphol

De laatste Nederlandse deelnemers aan de Multinational Force and Observers (MFO) in Egypte arriveerden onlangs op luchthaven Schiphol. Het viertal werd welkom geheten door brigade-generaal Ronald Harmsma, directeur operaties van de Koninklijke Marechaussee.

De eerste Nederlandse deelname aan de missie in de Sinaï woestijn dateert al van 1982. In dat jaar gaf Israël het in 1967 veroverde gebied terug aan Egypte en startte de MFO-missie. De internationale vredesmacht ziet sindsdien toe op naleving van de Camp-David-akkoorden uit 1979 tussen de buurlanden. Tussen 1982 en 1995 stelde Nederland marechaussees, een verbindingscompagnie en enkele staffunctionarissen beschikbaar.

In 1995 stopte de Nederlandse bijdrage om in 2013 her- vat te worden in de vorm van vier staf(onder)officieren. Zij hielden zich bezig met beveiligingstaken en ondersteunden

de militaire politie van de vredesmacht, onder leiding van Hongarije. Canada nam het stokje kort geleden over van Hongarije. Daarmee kwam ook een einde aan de Nederlandse deelname.

M.C. Van Houten

Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen

Het einde van de Eerste Wereldoorlog betekende voor Europa dat grenzen weer open gingen en reizen weer mogelijk werd. Landen als Frankrijk en België waren door de oorlog zwaar beschadigd terwijl Nederland er door de neutraliteit geheel ongeschonden vanaf was gekomen. Volgens marechausseeofficier Marius van Houten was Nederland buitengewoon aantrekkelijk geworden voor criminelen die hier hun slag wilden slaan. Over zijn inzet, hoe dit gevaar te bezweren, gaat deze aflevering van de geschiedenisreeks.

Het was daarom dat hij ervoor pleitte de internationale politiesamenwerking, die vlak voor de oorlog in Monaco vorm had gekregen, nieuw leven in te blazen. Na overleg met buitenlandse collega's besloot hij een initiatief te nemen. Hij schreef een brief waarin politiechefs over de gehele wereld gevraagd werd hoe zij tegenover internationale politiesamenwerking stonden en of zij bereid waren daaraan hun steentje bij te dragen. De reacties van de politiemannen waren door de bank genomen positief. Heel anders was de houding van de politiek verantwoordelijken. De Nederlandse ministers van Justitie en Buitenlandse Zaken vonden het maar niets dat zo'n subalterne officier van de Koninklijke Marechaussee zich op een terrein had begeven dat zijn bevoegdheden oversteepte. Van Houten werd dus teruggefloten en zijn initiatief ging de ijskast in, zij het niet voor lang. Begin jaren twintig begon een bende valsemunters met het vervalsen van Nederlandse bankpapieren. De Nederlandse staat leed daardoor een grote strop. De vervalsers opereerden vanuit het nabije Duitsland waardoor het voor Nederland alleen moeilijk was de criminelen in de kraag te vatten. Samenwerking met buitenlandse politie leek onoverkomelijk. Uiteindelijk werden de vervalsers door internationale coöperatie gepakt waarmee eens te meer werd aangetoond dat samenwerking over de grenzen heen geen luxe was. Ongeveer tegelijkertijd dat deze praktische wederzijdse hulpverlening vorm kreeg nam de Oostenrijker Johannes Schober het voortouw op het terrein van de internationale politiesamenwerking. Hij organiseerde een conferentie te Wenen die in 1921 werd gehouden. Doel was het te komen tot een permanente organisatie voor internationale politiesamenwerking. Politie mannen uit alle Europese windstreken spoedden zich naar Wenen. Ook de Nederlandse regering zag het belang hiervan wel in, maar bleef terughoudend waar het om concrete deelname en toezeggingen ging. Er werd besloten om Van Houten te sturen en hem te laten vergezellen door Karel Broekhoff (Inspecteur van Politie te Amsterdam) en Adriaan Sirks (Hoofdcommissaris van Rotterdam). Deze drie Nederlanders waren aanwezig bij de oprichting van wat de Internationale Kriminalpolizeiliche Kommission (IKPK) zou gaan heten. De bedoeling was dat de leden eens in het jaar bijeen zouden komen om van gedachten te wisselen hoe de internationale misdadiger aan te pakken. Hoewel de Nederlanders welkomte gasten waren voelde de regering er weinig voor deze politiemannen een

Marius van Houten tijdens uitstapjes voor deelnemers aan internationale politievergaderingen - in Nederland.

- en in Denemarken

officiële status te geven. Het zou nog tot 1928 duren voordat zij zich op die status konden beroepen en dat was mede ingegeven omdat Nederland toen de Olympische Spelen organiseerde en er de regering alles aan gelegen lag buitenlandse boeven buiten de deur te houden. In de jaren dertig kwam de IKPK in zwaar weer. Binnen de commissie ontstond steeds meer wrijving. Het opkomend fascisme en nationaal-socialisme wilden deze politieorganisatie voor eigen doelen gebruiken. Zeker Duitsland gedroeg zich steeds agressiever, wat weer het wantrouwen van de democratische landen voedde. Sommige leden riepen ook op om van de IKPK een instrument tegen terreur te maken. Van Houten was hier mordicus tegen. Toch kon ook hij en zijn Nederlandse collega's niet verhinderen dat het hoofdkwartier van de IKPK in 1938, na de annexatie van Oostenrijk aan nazi-Duitsland, in Duitse handen viel. De IKPK raakte steeds meer uitgehold en was bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog niet meer dan een lege huls. Het dieptepunt voor de organisatie vormde de benoeming van de hoogste Duitse politiechef en architect van de holocaust, Reinhard Heydrich, tot voorzitter in oktober 1940. Gedurende de Tweede Wereldoorlog was de IKPK verworpen tot een Duits instrument en dus kon de in diskrediet geraakte organisatie na die oorlog niet blijven bestaan. Vrij kort na de oorlog werd een nieuwe organisatie een feit onder de naam Interpol. Bij de oprichting was Van Houten ook betrokken, maar zijn naam zal toch het meest aan die van de IKPK verbonden blijven.

27 april 2015

Marechausseemuseum te Buren

Koningsdag 2015 gesloten voor het publiek.

4 mei 2015

Herdenkingen op diverse locaties

Herdenking | SMC informatie

Nationale Herdenking op de Dam Amsterdam | Fred Driessen 0229-263558 fdriessen@quicknet.nl

Katwijk aan de Maas, Den Haag Englandspiel en Ereveld Loenen | www.marechausseecontact.nl

20 mei 2015

SMC-contactmiddag te Badhoevedorp

Herinnering

Op woensdag, 20 mei 2015 vindt weer de jaarlijkse contactmiddag plaats.

Locatie: Koningin Maximakazerne | Sloterweg 400 | 1171 VK Badhoevedorp |

Aanvang: 13.30 uur.

Deze middag wordt besloten met een Indisch buffet.

Kosten: SMC-begunstigers met partners € 12,50 per persoon, niet -SMC-begunstigers

€ 25,00 per persoon.

Informatie: Marechaussee Contact 1, februari 2015 pagina 9 | www.marechausseecontact.nl |

11 juni 2015

Reünie Boerma-Plaizier-MPIII te Arnhem

Herinnering

Op 11 juni 2015 wordt de jaarlijkse reünie/herdenking 'Boerma-Plaizier – MPIII' weerb gehouden.

Locatie: Bronbeek Velperweg 147 | 6824 MB Arnhem | Congres- en Reüniecentrum Kumpulan |

Deze reünie / herdenking is bestemd voor allen die gediend hebben bij het Korps Militaire Politie en/of het Wapen der Koninklijke Marechaussee en/of het Korps Politietroepen in voormalig Nederlands-Indië (inclusief Nieuw Guinea), Korea en Engeland. Uiteraard zijn de partners ook welkom.

Kosten: SMC-begunstigers met partner € 15,00 per persoon; niet-SMC begunstigers € 25,00 per persoon.

Informatie: Marechaussee Contact 1, februari 2015 pagina 9 | www.marechausseecontact.nl | of contact met voorzitter Reünievereniging Roel Gras, zie pagina 27 van Marechaussee Contact.

17 mei 2015

Kunstmarkt te Buren

Internationale kunstmarkt in de tuinen van het Marechausseemuseum

Locatie: Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren |

Openingstijden: 12.00 tot 17.00 uur

Informatie:

markt: www.kunstmarktbur.nl

Museum: www.marechausseemuseum.nl

Bezoekers aan de kunstmarkt krijgen korting op de entreeprijs van het museum.

Voor de leden van beroepslichting 1966-4 is hun vierde reünie in de maak. In 2016 is het voor deze lichte vijftig jaar geleden dat men elkaar ontmoette. Op 27 juli 2016 zal de reünie gehouden worden. Locatie volgt. Aanmelden c.q. informatie bij: Waither Hoosemans 06-30140140.

14 juni 2015

Keramiekmart te Buren

Keramiekmart in de tuinen van het Marechausseemuseum

Onder de titel: 'Blij met klei'

Locatie: Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren |

Openingstijden: 12.00 tot 17.00 uur

Informatie:

markt: www.kunstmarktbur.nl

Museum: www.marechausseemuseum.nl

Bezoekers aan de keramiekmart krijgen korting op de entreeprijs van het museum.

4 september 2015

Reünie 27e wachtmeesterkursus

De mannen met partner van 1969-1970 komen na vijf jaar weer bij elkaar op vrijdag 4 september 2015 in de gemeente Steenwijkerland in de 'Kop van Overijssel'.

Informatie:

Fred Martens | e-mail bezembek@ziggo.nl | telefoon 0527-291858 |

26 & 27 september 2015

Reünieweekend Unifil te Doorn

Ex KMar-personeel dat bij Unifil in Libanon gediend heeft wordt verzocht dit evenement alvast in de agenda te vermelden: Zaterdag 26 en zondag 27 september wordt er weer een reünieweekend gehouden.

Locatie: De Basis te Doorn

Informatie: volgt

8 oktober 2015

Reünie dienstplichtigen 1955-4 te Buren

Op 8 oktober 2015 houdt deze lichteing weer een reünie. En wel een jubileumreünie! Het is dit jaar precies zestig jaar geleden dat 1955-4 zich meldde bij de Koninklijke Marechaussee.

Locatie: District KMar Schiphol

Informatie/aanmelden: Cees de Steur | 070 3271138 | email: Ceesentinydesteur@ziggo.nl |

29 oktober 2015

Algemene SMC-reünie te Harskamp

Locatie: Partycentrum 'De Molen' Harskamp

Informatie: volgt in juninummer van Marechaussee Contact.

6 november 2015

Reünie dienstplichtigen 1973-5 en -6 te Apeldoorn

Op 6 november 2015 organiseert de ARO- en Kaderklas van de opleidingen 1973-5 en 1973-6 hun vijfjaarlijkse reünie. Tijdens twee eerdere reünies hebben de leden van deze klassen elkaar al weer eens ontmoet en gesproken.

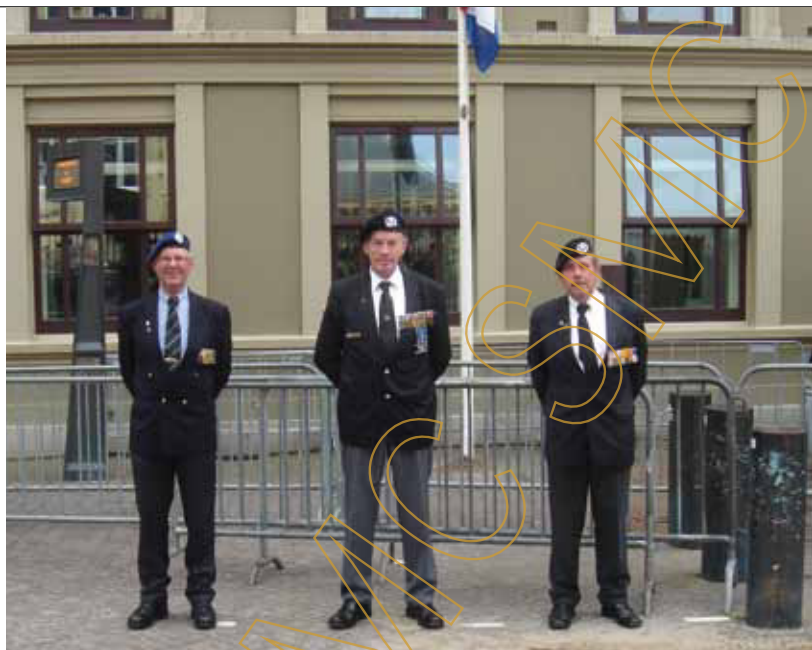
Locatie: Koning Willem III-kazerne Apeldoorn

Organisator/informatie/aanmelden: Andries van der Honing mobiel 06 54914030 | email: het.engelsspan@gmail.co

Erecouloir Prinsjesdag

De opening van de Staten-Generaal valt op dinsdag 15 september 2015. SMC mag weer KMar-veteranen aandragen voor het laatste deel in de erecouloir naar het Binnenhof. Men dient er rekening mee te houden dat de deelname best wel zwaar is. Belangstellenden kunnen zich opgeven vóór 15 juni 2015 bij SMC-coördinator Fred Driessen: telefoon 0229-263558 of 06-47976614; e-mail f.driessen@quicknet.nl. Van een toewijzing krijgt u te zijner tijd bericht. SMC-deelnemers dragen het SMC-verenigingstenue.

SMC-deelnemers in 2010:
vlnr Willem le Rütte,
Jaap Gatsma en Ben Langedoen

Veteranentenu - herhaling

Het veteranentenu is afgerond. SMC heeft hierover reeds gepubliceerd in dit blad. U kunt hiervoor de website www.veteranenplatform.nl nog eens raadplegen. Deze verwijst u heel eenvoudig naar een specifieke website over dit tenu. De SMC noemt dit gewoon het SMC-verenigingstenue. Blauwe blazer, grijze pantalon, zwarte schoenen en lichtblauw overhemd zijn daar digitaal te bestellen. De KMar-baret met embleem van vóór 1998 en de SMC-stropdas zijn bij de SMC-penningmeester (zie pagina 31) te koop. Voor zwarte sokken mag u zelf zorgdragen.

Het SMC-verenigingstenue

Veteranendag KMar 2015

De laatste Veteranendag KMar ligt nog vers in het geheugen: een schitterend zonnige dag op de tweehonderdste verjaardag van het Wapen. Met 's middags nog een reünie voor wel vijftienhonderd oud-KMar-leden. Veel vreugde bij het ophalen van de herinneringen uit de oude doos. De projectorganisatie heeft er nu al weer twee vergaderingen opzitten. CKMar heeft de 16e Veteranendag KMar vastgelegd op vrijdag 2 oktober 2015. Ondanks dat er flinke verbouwingen zijn, vindt deze veteranendag gewoon plaats op de Koning Willem III - kazerne in Apeldoorn. Ze zal, net als de Nederlandse Veteranendag in Den Haag, in het teken staan van UNIFIL. Het is namelijk dertig jaar geleden dat de laatste Nederlandse militair uit Libanon terugkeerde. De postactieve veteranen moeten voor hun opgave nog even wachten op het veteranenblad Checkpoint van juli-augustus 2015. De veteranen in actieve dienst vinden hun weg op Intranet KMar. Het gaat vast weer een fantastische dag worden.

Veel belangstelling voor de reünietent op het square in de zon

SMC pakt nuldelijnsondersteuning op

In 2013 startte het Veteranen Platform (VP), waarbij SMC al vanaf de datum van oprichting is aangesloten, projectmatig de nuldelijnsondersteuning voor veteranen, militaire dienstsachtoffers en hun directe relaties. Deze structurering kwam voort uit een indringende behoefte in de maatschappij aan kameraadschappelijke steun. Ook SMC heeft de gecertificeerde nuldelijnschouwer Dirk van Harten (een postactieve KMar-veteraan) vrij recentelijk pas mogen en kunnen aanstellen als coördinator nuldelijnschouwers.

Basis

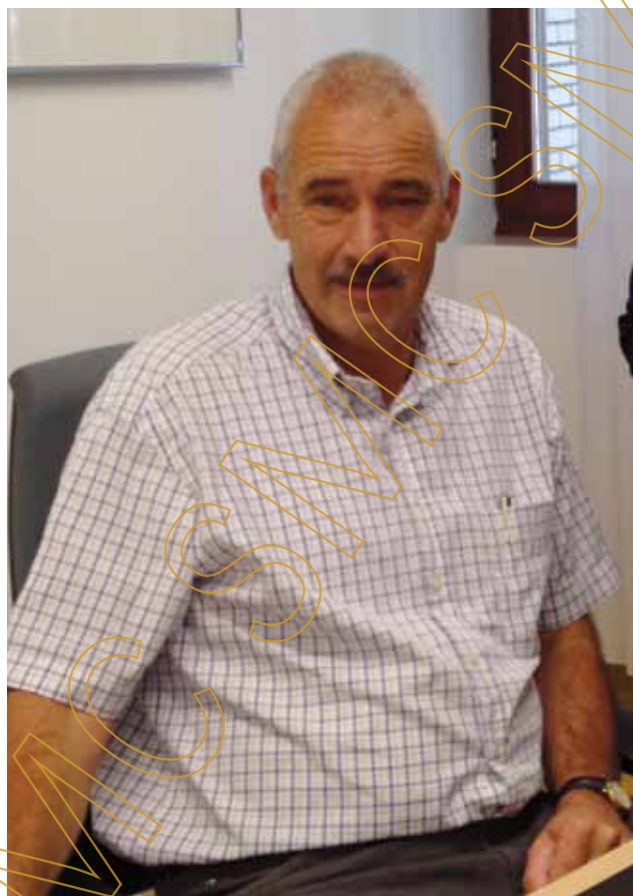
Een heel klein deel van de veteranen die van vredesmissies (voorheen ook uit oorlogen) terugkeert, krijgt psychische of lichamelijke klachten. Zij krijgen in eerste instantie steun vanuit hun eigen sociale netwerk zoals familie en vrienden. Maar collega-veteranen weten als geen ander direct waar de schoen wringt, omdat ze zelf ook op uitzending (in een oorlog) zijn geweest en weten wat dit betekent. SMC kende dit fenomeen al: Arie van Veen en ook Roel Gras netwerkten al onder met name de oorlogsveteranen. Belangrijk is ook dat het onderlinge vertrouwen tussen veteranen bijzonder groot is. Inmiddels is er een landelijk dekkend netwerk van wel 450 nuldelijnschouwers ontstaan. Het VP coördineert de opzet en de ontplooiing in samenwerking met de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra (V.O.C.) en het Veteraneninstituut (Vi). Het fonds financiert het project voor drie jaar (tot eind 2015) met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

Luisterend oor

Nuldelijnschouwers bieden altijd een luisterend oor en geven hiermee desgevraagd kameraadschappelijke ondersteuning. Indien gewenst wijzen zij de weg van de professionele hulpverlening binnen het Landelijk Zorgsysteem voor Veteranen. Hun bijzondere onderlinge band kan helpen bij de verwerking of de hantering van psychosociale en psychische klachten. Het kan ook preventief werken, voorkomen dat een veteraan in de problemen raakt. Perfect toch! Alle veteranenverbanden van het VP - en dit zijn er 48 - hebben nuldelijnschouwers die de gecertificeerde training bij De Basis (een instelling voor psychosociale hulp- en dienstverlening in Doorn) hebben gevolgd. Kortheidshalve verwijst de redactie u naar de website www.veteranenplatform.nl, waar u veel kunt vinden over dit fenomeen nuldelijnschouwing. Ze omschrijft ook de begrippen Digitale Sociale Kaart Veteranen (DiSKv) en het Veteranenloket.

Nuldelijnschouwers gezocht

Hebben KMar-leden wel behoefte aan deze ondersteuning? Voor de veteranen in actieve dienst zijn er de Collegiale Opvang Groepen, die ook actief zijn als één of meerdere collega's aanlopen tegen situaties met mogelijke traumatische gevolgen. Verder kennen we nog de ziekenbezoekers van de

Dirk van Harten, coördinator nuldelijnschouwing bij SMC

Marechausseevereniging, maar daar is niet iedereen lid van. Omdat niet alles dekkend is, stapt SMC in de nuldelijnschouwing. De taak van Dirk van Harten bestaat naast het zijn nuldelijnschouwer voor Zuidwest-Nederland, uit de sturing van SMC-nuldelijnschouwers, rechtstreeks vanuit het VP. SMC kent nog één nuldelijnschouwer, Cees van Ingen (Libanon-veteraan KMar). Alle nuldelijnschouwers staan klaar voor postactieve veteranen. Zij zouden in het DiSKv kunnen aangeven dat ze uitsluitend contact willen met een SMC-nuldelijnschouwer. Zij die graag nuldelijnschouwer bij SMC willen worden, kunnen contact opnemen met Dirk van Harten.

Coördinator

Van Harten vult aan: 'Bij een hulpvraag van actief dienende veteranen (KMar, reguliere militair of politie) zal ik hen de weg wijzen naar hun eigen organisatie tenzij zij uitdrukkelijk aangeven daar geen gebruik van te willen maken. Ik zal dan te allen tijde in contact treden met het Veteranenloket. Ik ben zelf ook postactieve KMar-veteraan. Ik heb drie keer een vredesmissiefunctie vervuld in voormalig Joegoslavië. Voor mijn contactgegevens mag ik u verwijzen naar blad 31 van dit blad.'

Als 'stoter' (militair van he naar de MP (Militaire Poli

Onder deze titel werd in Marechaussee Contact no. 3 - juni 2014, een artikel geplaatst, waarin de geschiedenis werd beschreven en waar foto's van het personeel van 4-5 RS (Regiment Stoottroepen) werden toegevoegd. Dat personeel ging over naar het Korps Militaire Politie/ Koninklijke Marechaussee (KMP/KMar). Door plaatsgebrek konden niet alle beschikbare foto's met bijbehorende informatie, worden geplaatst. Enkel volgen hier alsnog. In deze bijdrage wordt speciale aandacht besteed aan het Verkeerspeloton.

Makassar, begin 1948.

Ook de exercitie werd regelmatig beoefend door het personeel van de afdeling verkeer.

Op de voorgrond één van de motoren van deze afdeling.

Makassar, begin 1948.

Personeel afdeling verkeer.

V.l.n.r.: Ben van de Oetelaar, Gerard Kortekaas, H. Onwezen (?), Henk van Kan, H. Joosten en A.M. van de Klauw.

Alvorens op patrouille te gaan, werden de leden van deze groep geïnstrueerd.

Veelal werden, op telkens verschillende plaatsen, tijdelijke controleposten opgericht en/of werd patrouille gereden in het bewakingsgebied.

De bescheiden die altijd gecontroleerd dienden te worden waren:

- a. Rijbewijs.
- b. Rijopdracht.
- c. Avondklokvergunning.
- d. Identiteitsbewijs.
- e. Vergunning om het garnizoen te mogen verlaten en
- f. Rijboek.

Van alle geconstateerde overtredingen/tekortkomingen werd een rapport of proces-verbaal opgemaakt.

Makassar, 30 april 1948.

De motorrijders van de afdeling verkeer staan aangetreden voor inspectie, alvorens deel te nemen aan de parade ter gelegenheid van de troonswisseling.

Dit zijn o.a.: H.J. Lugtmeijer, C.G. Flink, G. Hoekema, H. van Kan, A.M. van der Klauw, J. Fekkes, F.A. W. Schraven en H.J. Jansen.

t Regiment Stoottroepen) (tie)

Makassar, 30 april 1948.

Het personeel van het detachement opende deze parade.

Opmerking

Doordat in Makassar in die tijd nagenoeg (nog) geen gemotoriseerd verkeer was, waren er bij toename daarvan (denk aan het militaire verkeer) vrij veel ongelukken waarbij leden van de plaatselijke bevolking waren betrokken; zij schatten de snelheid waarmee werd gereden, vaak te laag in en werden daarvan het slachtoffer.

Makassar, 1948.

Henk Jansen op de motor met zijspan, waarop door hem lessen werden gegeven aan het daarvoor aangewezen personeel van het detachement.

Makassar, 15 september 1949.

Gerard Kortekaas bij de lesauto van het detachement. Henk Jansen verzorgde niet alleen de motoropleiding, maar ook die op andere motorvoertuigen in gebruik bij het detachement.

Advies: Raadpleeg voor meer informatie ook de bladzijden 137 t/m 152 van het boek: 'Militaire Politie in Nederlands-Indië 1945/1951'.

Medewerking aan het samenstellen van dit artikel werd verleend door: Ben van de Oetelaar 0475-321062, Gerard Reinking 020-3310903 en Gerrit Hoekema 020-3310903. Reacties op of bijdragen aan deze rubriek, kunnen rechtstreeks worden ingediend bij Arie van Veen, Wingerdweg 69 hs, 1032 AA Amsterdam, telefoon 020-6328959, e-mail: ajvanveen1403@hetnet.nl

Wapenkampioenschappen Volleybal KMar

Op 19 november 2014 nam het reservistenteam bestaande uit (vlnr) Eric Dorenbosch, Marieke van de Berg, Henk Poortier, Ron Brandwacht, Esther Laitenu en Philip Minnema (Dick van Lingen was helaas bij de fotosessie niet aanwezig) deel aan de Wapenkampioenschappen Volleybal KMar te Apeldoorn.

Nee ..., dit keer niet Dronten maar op de bakermat. Zoals bekend is het OTCKMar de afgelopen jaren grondig verbouwd. Dit heeft onder andere geresulteerd in een geweldig mooie nieuwe sportaccommodatie. Vorig jaar werd het team met overmacht kampioen. Dit jaar zijn de verwachtingen bijgesteld. Onze topvolleyballer, Jordan Weggelaar, kon door werkzaamheden niet aansluiten. In de ochtend streden de vijftien teams in drie poules. De beste twee van elke poule stromen door naar de finalepoule. Met goed spel en mooie aanvallen verloor het team maar één wedstrijd, dus tweede

in de poule. In de middagpauze werd er genoten van een buffet (helaas zonder kroket). In de finalepoule werd duidelijk dat twee teams toch een maatje te groot waren. Derde geworden, een uitstekende prestatie.

KMar Serious Request 2014 RUN-BIKE-RUN

Met de uitstekend verlopen RUN-BIKE-RUN bij het KMar Serious Request 2013 nog in herinnering hoefde Anton van Dorp, samen met de andere vier reservisten Louis Rippen, Peter van der Struijk, Carolus Janssen en George van den Berg, niet lang na te denken toen in september 2014 het verzoek binnen kwam om deel te nemen aan de RUN-BIKE-RUN 2014 op 19 december 2014. Scribent Anton wil zijn belevenissen graag met de lezers delen:

'Glazen visitekaartje'

Dit keer ging de route van Apeldoorn naar het Glazen Huis in Haarlem (circa 125 km). Vier etappes afwisselend van ongeveer 10 km voor de lopers tot vier etappes 15-25 km voor de bikers. 3FM Serious Request 2014 vroeg aandacht voor vrouwen en meisjes, die tijdens oorlogen en conflicten slachtoffer werden van seksueel geweld. Een onderwerp waar onze collega's tijdens buitenlandse missies ook mee geconfronteerd worden. In de aanloop er naar toe zijn de benodigde sponsorgelden verzameld. Met deelname aan dit evenement heeft de KMar weer een mooi visitekaartje afgegeven.

Voorbereiding

In de laatste week was er vooral aandacht voor het weer, want dat voorspelde voor die vrijdag niet veel goeds: regen, regen, regen en wind, wind, wind. De temperatuur was gelukkig ruim boven nul. Na de laatste bemoedigende nieuwsbrief van de organisatie vertrok ik met voldoende droge kleding die vrijdagochtend naar het OTCKMar in Apeldoorn. Toen ik daarom zeven uur aankwam was er al volop leven op het square en bij de meldtafel in het KEK-gebouw. Binnen was het droog en warm, buiten koud en nat. Na melding ontving ik een goed gevulde goodybag met een mooie KMar-handdoek en twee speciaal bedrukte sportshirts. Geen overbodige luxe zo bleek later. Kennis gemaakt met de andere deelnemers, onder wie de vier reservisten(!), een kop koffie genuttigd en vervolgens klaar gemaakt voor de start.

Bevelsuitgifte

Een laatste briefing door de inspirator achter het evenement, luitenant Erik Sneep, die ons ook meldde dat BNN zou

Scribent Anton van Dorp (m) voor de begeleiding, de motorrijders

filmen. Mooie publiciteit. Tegen achten stonden de veertig deelnemers startklaar op het square waar de Commandant-OTCKMar ons de starttoespraak gaf. En onder het toeziend oog met aanmoedigen van de aanwezige marechausseesupporters vertrokken we in het duister naar de eerste stop bij Nieuw Milligen. Daar in de warme bus enige natte kleding uitgedaan en op naar het startpunt voor de tweede run-etappe. Ondanks het weer was de sfeer heel goed. Ook de verzorging op de diverse wisselpunten was weer pico bello geregeld. In de bus passeerden we de zwoegende bikers.

Tweede etappe

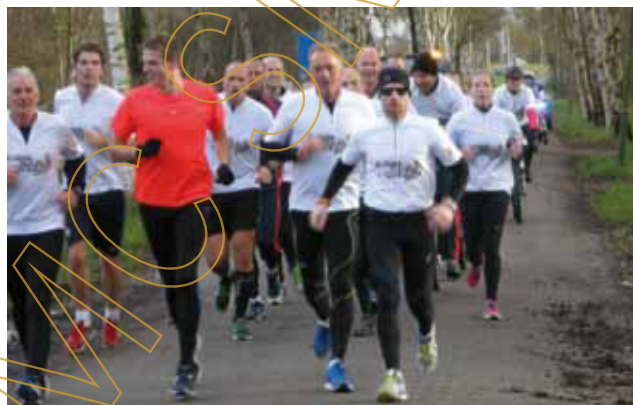
Tegen het einde van de tweede run-etappe werd het droger. Gelukkig maar. Dat bleef het ook de rest van de dag. Aan het begin van de derde etappe droge kleren en schoenen aangetrokken. Ondertussen was er een waterig zonnetje doorgekomen. Wel bleef het waaien, wat je, zeker op het traject langs de Loosdrechtse en Vinkenveense plassen, goed kon merken! Vermoeiend die wind. Na de vierde loopetappe kwamen we aan op de Koningin Maximakazerne waar we een warme kop soep en broodjes konden nuttigen. Dat ging er wel in! Uiteindelijk arriveerden we circa 17.00 uur in Haarlem en maakten we ons gereed voor de laatste 1,2 km naar het Glazen Huis. Voorafgegaan door KMar-motorrijders en voorzien van 'breaklights' (*redactie: staafjes die na breken licht gaan geven*) gingen we allemaal (sporters en verzorgers) als één groot team in lichte looppas naar de Grote Markt. In een sprookjesachtige setting en onder applaus van de toeschouwers bereikten we het Glazen Huis. Het doel was bereikt. Daar kon door de organisatie een cheque van € 7500,00 worden overhandigd voor de actie 3FM Serious Request.

Tijgerbalsem

Daarna terug naar de bus. Dat die nog rook naar natte kleding, tijgerbalsem en andere niet nader te omschrijven luchtjes zal niemand verbazen. Tegen half acht kwamen we weer veilig in Apeldoorn aan. Daar begon 'Operatie stofwolk' en om 21.00 uur was ik weer thuis. Na een warme douche kon

Het reservistenteam bij de bus met Louis Rippen, Anton van Dorp, George van den Berg, Peter van der Strijk en Carolus Janssen

Aanstormend talent

ik lui op de bank met een voldaan gevoel terugkijken op een prima geslaagde dag. Grote dank en complimenten zijn op zijn plaats voor de organisatoren en de ondersteuners van de KMar RUN-BIKE-RUN 2014. Zij hebben voor ons een mooie route uitgezet en de verzorging was weer top. De KMar heeft weer een mooi visitekaartje afgegeven dat bovendien via het BNN-journaal en de website www.kmarseriousrequest.nl vele mensen zal hebben bereikt. Op naar KMar Serious Request 2015? Dat is dan wel in Heerlen en ca. 170 km!

Goede voorbereiding is het halve werk

Lekker!!!

Het was iets wat ik niet had willen missen!

Voor artikelen over oud-dienstplichtig marechaussees zoekt de redactie naar bijzondere verhalen, bijzonder vanwege een speciale ervaring of vanwege de achtergrond van de dienstplichtige zelf. In 1961 diende deze redacteur samen met een kornet, later tweede luitenant, met een wel bijzondere achtergrond. De betreffende dienstplichtige is een zoon van een KMar-beroepsofficier. Toen al vroeg menigeen zich af hoe het moet zijn om als officierszoon je dienstplicht bij het Wapen van je vader te vervullen. Deze vraag kon niet gesteld worden, maar is nu, vijfenvijftig jaar later, eindelijk beantwoord.

Ontmoeting

Een paar weken geleden ontmoette ik als MC-redacteur Wouter Amelink - de betreffende officier! - en zijn echtgenote. Wat een 'strak' interview moest zijn, werd een gezellig gesprek, waarin gezamenlijke en persoonlijke herinneringen voldoende stof leverden voor dit artikel.

Wouter Amelink is de oudste zoon van H.J. (Henk) Amelink. Zoals alle 'Amelinken', of beter nog allen namen met 'ink' eindigend, heeft de familie haar roots in het oosten van ons land, in hun geval Lonneker, waar zelfs een 'Landgoed Het Amelink' is, lange tijd bewoond door textielbaronnen. Of er een relatie was met dit landgoed is niet bekend, dit ondanks intensief speurwerk door de familie. Grootvader Amelink begon reeds op zijn twaalfde als arbeider in de textiel en later werd hij lid van de tweede en eerste kamer en was mede-oprichter van het CNV. Zoon Henk werd militair.

Vader Henk Amelink (9 september 1911)

Van 29 maart 1931 t/m 1 augustus 1933 volgde hij de officiersopleiding op de KMA, waarna hij geplaatst is bij 18e Regiment Infanterie in Venlo. In 1938 werd hij gedetacheerd bij het Korps Politietroepen (PT). De PT was een, in de periode tussen de twee wereldoorlogen, naast de KMar bestaand, militair politiekorps (1919 -1940). Hij werkte op staf van de

korpscommandant in Den Haag en na dat de bedreiging van Den Haag afgewend was 'bevonden allen op de staf zich in goede welstand' (ANP 18 mei 1940). Na de oorlog is dit korps niet opnieuw geactiveerd, maar opgenomen in de Koninklijke Marechaussee.

Voor Henk Amelink betekende dit een benoeming tot kapitein bij de KMar en werd hij betrokken bij de herstart van het Depot. Hij vervolgde zijn loopbaan met een verscheidenheid aan functies bij de Staf KMar in Den Haag, in 1965 resulterend in de benoeming tot Commandant van de Koninklijke Marechaussee. In 1971 verliet hij als generaal-majoor het Wapen. Op 18 april 1989 overleed hij.

1971 Generaal-majoor CKMar H.J. Amelink

Wouter Amelink (Den Haag 4 oktober 1940)

Na de lagere school ging Wouter naar HBS-B, in 1959 deed hij eindexamen. Daarna stond hij voor een dilemma. Wouter: 'Ik wist dat ik in militaire dienst moest en er waren twee mogelijkheden, of ik ga eerst studeren en dan in dienst of nu al en dan er na studeren'. De keus om eerst te gaan studeren hield in dat je twee jaar uitstel kreeg en dan in ieder geval werd opgeroepen voor de dienstplicht. Hij koos voor eerst in dienst en daarna studeren. Werd gekeurd en hoewel hij aanvankelijk voor de Koninklijke Luchtmacht bestemd meende te zijn, is hij opgeroepen voor de Koninklijke Marechaussee. Voor de redacteur was deze mededeling direct aanleiding om hem te vragen in hoeverre zijn vader invloed heeft gehad op zijn keuze en op die van de militaire instantie die bepaald waar iemand terecht zou komen. Het antwoord op deze vraag was overduidelijk Wouter: 'Mijn vader heeft, voor zover ik weet, zeer bewust geen enkele invloed uitgeoefend op het beroepskader tijdens mijn dienstplicht'. Wel heeft zijn vaders positie er waarschijnlijk toe geleid dat bij hem

1940 Legitimatiebewijs van Henk Amelink Korps Politietroepen

geen antecedentenonderzoek thuis plaats vond. De KMar-onderofficier die deze onderzoeken in het Haagse uitvoerde zag het waarschijnlijk niet zitten om bij een stafofficier thuis antecedenten na te gaan. Natuurlijk spraken vader en zoon vaak over de dienstbelevissen van Amelink junior en na afloop van de opleiding gaf zijn vader aan dat het toch wel een erg zware periode was geweest. Met deze uitspraken weerlegde Wouter Amelink in ieder geval de mening van een enkele dienstplichtig marechaussee die ten onrechte -zoals nu zeker vaststaat- enige vaderlijke invloed vermoedden. Op de vraag of hij daar van op de hoogte was reageerde Wouter dat hij nooit het gevoel heeft gehad als officierszoon speciaal behandeld te zijn, soms zelfs wel het tegenovergestelde.

Opleiding 1959-5

Wouter doorliep de Algemene Militaire Vorming die hij beëindigde met de toekenning van vaantje en penning voor de beste marechaussee van de A-opleidingcompagnie. Eerder

13 oktober 1959 Wouter Amelink, links boven, net in dienst. Sportteam in wel een bijzonder tenue!

Turkse markt, einde basisopleiding

had hij te horen gekregen dat hij voor een kaderopleiding in aanmerking kon komen. Na de basisopleiding ging hij met drie collega's van zijn lichter naar de School Reserve Officieren Infanterie, het SROI in Ermelo. Alle vier sloten die scholing met goed gevolg af en keerden terug naar de Koning Willem III-kazerne, waar een specifieke marechausseeopleiding volgde. In oktober gingen de

vier als kornet naar de Parade Marechaussee, elk naar een ander onderdeel. Voor Wouter Amelink werd dat de 11e Marechaussee Compagnie, Oranjekazerne Schaarsbergen. (Het was hier dat deze redacteur met hem kennismaakte).

11e Marechaussee Compagnie

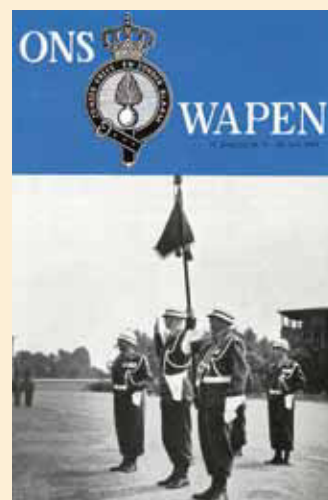
Daar aangekomen werd kornet W. Amelink pelotonscommandant van het 2e peloton. De compagnie was nog aan het bekomen van de oefeningen in La Courtine en voorlopig stonden er geen grote oefeningen op het programma. Na het kerst- en nieuwjaarsverlof vertrok Wouter met zijn peloton van 16 tot 21 januari naar Gaasterland om daar marechausseetaken te oefenen.

1961 was voor 11 Marcie een drukke tijd, medio maart had de compagnie al zestig escortes meer verzorgd dan in het jaar daarvoor. Wouter herinnert zich dat het in het compagniesgebouw vaak wel erg rustig was, vrijwel iedereen was op pad. Ook vertelt hij dat de pelotonscommandanten, vooral bij de verplaatsingen naar West-Duitsland, de taak hadden tevoren de route te verkennen en te bepalen waar de Traffic Posts, de TP's later verkeersposten genoemd, geplaatst moesten worden. Een ongeschreven regel schreef voor dat de kornetten of luitenants bij voorkeur een TP zouden plaatsten op plekken waar het voor de marechaussees aangenaam vertoeven zou zijn, als kneipen, gaststatten en boerderijen bij voorkeur met een zaaltje waar geslapen kon worden of een beslaapbare hooizolder. Een bijzondere rol, waar de doorsnee marechaussee geen weet van had, wel herinneren ze zich dat de TP's vaak op zo'n 'aantrekkelijke' plek stonden, onwetend hoe die daar terecht waren gekomen.

Op 14 maart 1961 escorteerden twee pelotons grote verplaatsingen naar Munsterlager. Samen met wachtmeester-1 Wolters pendelde Wouter Amelink een aantal malen op deze route heen en weer, ze hadden het erg druk met verkeersongevallen tijdens deze ritten. Maar de drukste periode moest nog komen. 1961 was voor 11 Marcie een jaar dat in het teken stond van oefeningen in La Courtine. Tussen de bedrijven door werd kornet Amelink op 1 juni 1961 bevorderd tot tijdelijk reserve tweede luitenant, Op 26 juni is de voorpagina van 'Ons Wapen' 'opgesierd' met een mooie foto van zijn beëdiging. Op 21 juni

Kornet W. Amelink

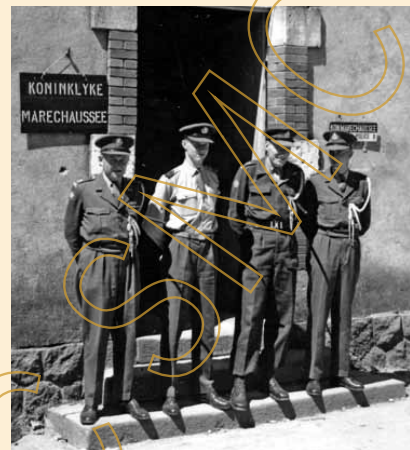
Oud-dienstplichtigen

1 juni 1961 kersverse luitenant wordt gefeliciteerd door zijn moeder

1962 Herhalingsoefening in La Courtine, Wouter Amelink (re) samen op oefening met Harry Poels, medeoprichter van SMC en latere chroniqueur van de dienstplicht bij het Wapen

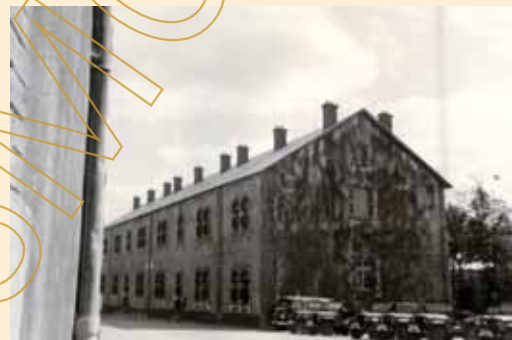
1962 Zelfde herhalings-oefening Wouter Amelink (in overhemd) en collega-officieren bij de ingang van de vaste kampstaf

1961 vertrok de kersverse luitenant samen met kornet Harrie Versluis en twee pelotons marechaussees over 975 kilometers naar La Courtine. Wat formeel een oefening 'Marechaussee-dienst te velde' heette werd een enerverende tijd, waarvan hij zich vooral herinnert dat ook daar het legeringsgebouw overdag vrijwel leeg was, iedereen was aan het werk. Zijn taak was commandant van de vaste marechausseekampstaf. Medio juli nam compagniescommandant Bruinen deze functie over en eind juli keerde Wouter weer terug naar Schaarsbergen. Om in augustus met de compagnies-opperwachtmeester van Laar en wachtmeester 1 Wolters en marechaussees naar Vogelensang (W.Dld) te vertrekken voor een oefening.

Na zijn dienstitijd

Op 1 september 1961 zat de dienstitijd voor Wouter Amelink er op. Hij ging studeren aan de Technische Universiteit in Delft en koos de studierichting 'Technische Natuurkunde'. Reserveofficieren werden ingedeeld bij een mobilisabele eenheid en regelmatig opgeroepen voor informatiebijeenkomsten/cursussen of herhalingsoefeningen. Al in 1962 vertrok hij samen met de mobilisabele compagnie 2-51- Marcie, dat onder commando stond van de in SMC-kringen zo bekende, toen reserveluitenant, Harrie Poels, voor een herhalingsoefening van zes weken naar La Courtine. De landmachtherhalers bleken nu van een ander kaliber dan de dienstplichtigen van 1961. Vooral omdat ze over meer financiën beschikten dan tijdens hun dienstitijd. De lokale commercianten van La Courtine hadden dat al gauw in de gaten, cafés floreerden, met alle gevolgen van dien, en menig particulier huis werd tot een geïmproviseerd restaurant omgetoverd. Wouter: 'Ik was aan de vaste kampstaf verbonden. 'En: 'Het was weer een enerverende tijd, waarin, toen nog tegen de regels, vrouwelijk schoon al in een rupsvoertuig gesignaleerd werd!'. Enige jaren later studeerde hij af als ingenieur en begon aan een loopbaan bij Philips. Zijn vakgebied was de ontwikkeling en marketing van minicomputersystemen bij Philips Data Systems, later werden dat computergestuurde verkeersregelsystemen. 21 jaar zou hij bij Philips werken. Philips besloot op een gegeven moment de computeractivi-

Juni 1961 Camp de La Courtine Legeringsgebouw 11 Marechaussee Compagnie

teiten over te doen aan Digital Equipment, dat op haar beurt opging in Compaq en uiteindelijk door Hewlett Packard werd overgenomen. Wouter 'verhuisde' telkens mee Specialismen waar hij zich mee bezig hield waren de automatisering van banken en de ontwikkeling van verkeerssystemen Van 1985 tot 1988 was hij met zijn gezin uitgezonden naar Hongkong. In 2000 ging hij met pensioen.

2015

Samen met zijn echtgenote, twee kinderen en twee kleinkinderen geniet hij nu van een welverdiende status als gepensioneerd. Al tijdens zijn werkzaam leven hadden de Amelinks twee hobby's: zeezeilen en bergbeklimmen. Momenteel worden er geen bergen meer beklommen, maar elke zomer wordt er gezeild en dagelijks wel veel gewandeld. In 1989 werd hij SMC-begunstiger. Ook, en dat is gezien zijn vroegere vak gebied niet zo verwonderlijk, houdt hij zich volop bezig met computers, laptop en tablet. Zijn beroep is ook een hobby geworden.

Besluit

Zoals in de intro al vermeld werd het een aangenaam interview met Wouter en zijn echtgenote. Het was bijzonder plezierig om weer eens iemand te ontmoeten die in een andere rol en met andere verantwoordelijkheden, een groot deel van zijn dienstitijd met je deelde. Waarbij nu de afstand die er vroeger was tussen het kader en de marechaussees niet meer bestond en waardoor over en weer veel herinneringen aangevuld en duidelijker werden. De redactie dankt SMC-begunstiger Wouter Amelink voor het mogelijk maken van dit artikel. Op de eindvraag hoe hij terugkijkt op zijn tijd bij de Koninklijke Marechaussee antwoordde hij direct: 'Het was iets wat ik niet had willen missen '

Centrale sturing bij de Koninklijke Marechaussee

Geen medewerker de straat op zonder opdracht

Het Landelijk Tactisch Commando van de Koninklijke Marechaussee is sinds 1 januari 2015 verantwoordelijk voor de tactische aansturing van al het operationele werk van de KMar.

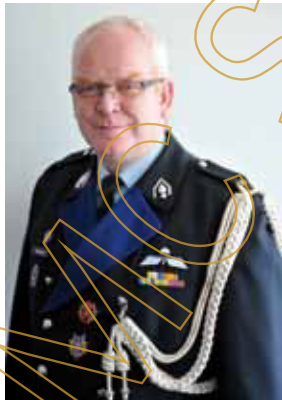
De Koninklijke Marechaussee is al 200 jaar dáár waar het erop aankomt, maar in de loop der jaren is er veel veranderd. Informatie gaat steeds sneller, de uitdagingen worden complexer en de veranderingen volgen elkaar steeds sneller op. Ook in de toekomst moet Nederland op de Marechaussee kunnen rekenen als dé organisatie die er staat als het erop aankomt.

De Marechaussee focust zich op drie operationele speerpunten: de grenspolitietaken, bewaken & beveiligen en internationale en militaire politietaken. Om binnen deze speerpunten effectief en efficiënt op te kunnen treden, is een uitstekende informatiepositie, professionele aansturing en daadkrachtig optreden vereist.

Daarom gaat de Marechaussee de komende jaren van gebiedsgebonden naar Informatiegestuurd Optreden (IGO). Dit is een geleidelijke ontwikkeling die in 2017 moet zijn afgerond. Op één centrale locatie, het Landelijk Tactisch Commando (LTC) in Soesterberg, wordt alle informatie geanalyseerd en daarmee worden de teams op de brigades rechtstreeks aangestuurd.

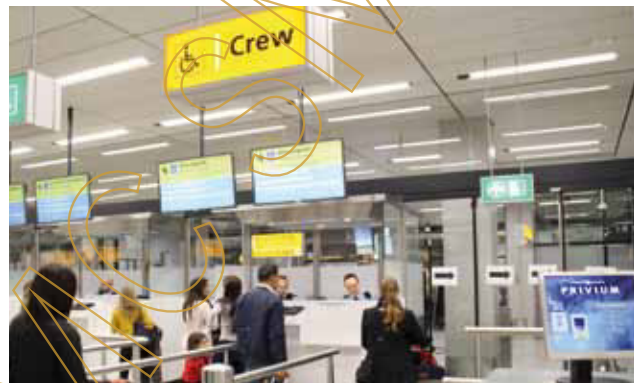
Wat gaat er precies veranderen?

Brigadegeneraal André Peperkoorn, Commandant Landelijk Tactisch Commando, geeft een toelichting: 'De teams van de brigades vormen de basis van de Marechaussee. Het Landelijk Tactisch Commando geeft -op basis van informatie-werkopdrachten uit aan de teamleiders in het land. Het te behalen effect staat daarbij centraal. De teamleiders bepalen zelf hoe ze de opdracht uitvoeren.'

Brigades zijn de thuisbasis van de teams. Brigadecommandanten krijgen een andere rol. Ze zijn niet langer verantwoordelijk voor de operationele aansturing, maar treden op als leidinggevende van de teamleiders en zijn verantwoordelijk voor de inzetbaarheid van de teams. 'Als commandant met vele jaren ervaring is de brigadecommandant coach en sparringspartner voor de teamleider,' aldus Peperkoorn.

Er is één Operatiecentrum (OPSCENT). Het LTC verzamelt informatie, analyseert deze en op basis van deze informatie wordt een werkvoorraad uitgegeven aan de teams. Bij de uitvoering van hun werk kunnen collega's rekenen op het OPSCENT dat 24/7 de operatie ondersteunt en monitort. De

activiteiten worden tot en met het moment van uitvoeren gevraagd en ongevraagd verrijkt met de laatste informatie.

Dit leidt uiteindelijk tot een situatie waarin de districtsstaven van DLBE, NO, Zuid, West en Schiphol op gaan in het LTC en de tactische aansturing vanuit het LTC plaatsvindt. Concreet betekent dit dat de districtslocaties op Kamp Nieuw-Milligen, in Zwolle en in Den Bosch worden afgestoten. Ook verdwijnen vier brigadelocaties: in Baarn, Fort De Bilt en twee in Nieuw-Milligen. Zij gaan ook naar Soesterberg.

Van capaciteitsdenken naar activiteitsdenken

Peperkoorn: 'Er gaat veel veranderen voor onze medewerkers. Door medewerkers bij ontwikkelingen te betrekken, kan alle denkracht, ervaring en expertise van de mensen zelf worden benut. Dat betekent dat de nieuwe werkwijzes samen worden ontwikkeld en er ruimte is om te experimenteren, met elkaar best-practices te verkennen en al werkend tot nieuwe werkwijzen te komen. Ik wil vooral van capaciteitsdenken naar activiteitdenken. Dus vooral kijken naar het werk wat gedaan moet worden en daar capaciteit op inzetten. Ik zeg dan ook overal "laat je niet beperken door structuren van nu, maar kijk naar mogelijkheden." De collega's op de werkvloer moeten merken dat er nagedacht is over tijd, plaats en soort activiteit die zij verrichten. Dit stelt hen in staat om niet langer dingen te doen omdat ze dat opgedragen is maar de dingen te doen waarvan zij zelf ook vinden dat ze gedaan moeten worden.'

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos. Deel 13: Brigadecommandant Poulusse krijgt te maken met de godsdiensttwisten die zich ook in Klundert voordoen als gevolg van de kerkscheuring in de Nederlands Hervormde Kerk, krijgt twee (ongegronde) klachten aan zijn broek, weet door scherp waarnemen een laarzendief te arresteren en is te gast bij een iets te gezellige, feestelijke brandspuitbeproeving.

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Pieter-Jan Poulusse uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over) grootouders. In deel 12 verhaalde hij hoe hij wel eens (in strijd met de voorschriften) alleen op patrouille ging omdat burgers hem dan makkelijker konden benaderen en zo kreeg hij op zekere dag inderdaad informatie over een plaatsgevonden gruwelijke kindermoord. Daarnaast had hij een stevige vinger in de pap bij de benoeming van een nieuwe burgemeester in Putte en wist ongeregeldheden bij de loting voor de Nationale Militie in Hooze Zwaluwe te voorkomen. Wij vervolgen zijn dagboekverhalen uit die tijd en handhaven daarbij zijn authentieke schrijfwijze met alle eigenaardigheden van dien.

De doleantie (kerkscheuring in 1886) en de gevolgen te Klundert

'Nadat in ons land op verschillende plaatsen de beruchte doleantie in de Ned. Hervormde Kerk was uitgebroken, deed zich dat zelfde verschijnsel ook al spoedig voor te Klundert. Als gevolg daarvan moest ik iedere zondag vergezeld van een marechaussee te Klundert tegenwoordig zijn, wanneer er een andere ringpredikant de vacature moest opvullen. De wettige predikant van Klundert had zich bij de opseerders gevoegd en bevond zich telkens op den kansel alvorens de kerk werd geopend. Wij haalden de vervangende ringpredikant telkens ten huize van de Burgermeester en geleide hem gewapend tot aan de ingang der kerk alwaar dan steeds geconstateerd werd dat de opposerende predikant reeds op den kansel aan het preken was. Na ons zelve daarvan te hebben overtuigd vertrokken wij vandaar en begaven ons huiswaarts. Treurig was het om te zien hoe hatelijk de aanhangers van die nieuwe leer zich tegen ons gedroegen. Mannen, vrouwen tot zelfs kinderen namen aan de hatelijkheden deel. Al spoedig was er besloten tot het bouwen van een nieuwe kerk en niet lang nadat die in gebruik was genomen nam de predikant een beroep aan bij de nieuwe dollerende gemeente te Rotterdam. Na weinig jaren aldaar dienst te hebben gedaan werd hij wegens zijn levenshandel uit zijn ambt gezet'.

Een ongegronde klacht over mij

'Als gevolg van een bekeuring wegens het vissen zonder acte met een verboden vistuig dat inbeslagname ten gevolge had, gepleegd door den vishandelaar Van Bavel uit Moerdijk, werd door hem bij den Divisiecommandant een klacht inge-

diend, waarin hij mij beschuldigde van het navolgende feit: Het was zijn (Van Bavel) gewoonte jaarlijks een gratificatie van f 20,- voor de brigade te geven wegens toezicht op zijn gepachte visserij op het Hollandsch Diep en een extra gift van f 5,- voor de brigadecommandant. Deze bedragen had hij mij begin januari ook ter hand gesteld met bijvoeging van die extra beloning van f 5,- voor mij persoonlijk als hoofd van de brigade. Nu wilde hij de Divisiecommandant daarvan op de hoogte stellen, dat ik wel de f 20,- zou hebben verantwoord, doch die f 5,- zeer zeker te hebben verzwegen en eigendunkelijk mij toegeëigend. De financiële staat van de brigade in kwestie was wegens het verstreken kwartaal reeds in het bezit van den Divisiecommandant. Natuurlijk werd die staat wegens de ingediende klacht direct te voorschijn gehaald, waaruit bleek dat ik niet f 20,- maar f 25,- had ontvangen en na toestemming onder ons allen verdeeld. Daarna zond de Divisiecommandant de klacht en staat aan den Districtscommandant met opdracht mij met een en ander in kennis te stellen en de tevredenheid van de Divisiecommandant daar bij te voegen wegens mijn eerlijke wijze van handelen. Den Districtscommandant betuigde evenzeer zijn tevredenheid met de bijvoeging ik aan klager maar niets moest laten blijken, dat mij zijn handelingen bekend waren. De reeds genoemde van Bavel deed bij zekere gelegenheid per telegram nog een klacht bij de Minister van Financiën, dat ik willekeurig een concurrent van hem met een ankerkuil zou hebben laten vissen aan het havenhoofd te Moerdijk en een tweede in de nabijheid van Willemstad op het Hollandsch Diep. Op den dag dat zulks zou hebben plaats gehad, waaide er een hevigen wind uit het Noordwesten, zodat het voor een man met een klein vaartuigje als dat bij

1900 Kerk te Klundert

1900 Marechaussees

Stadwapen Klundert

Brug over het Hollands diep.

de brigade in gebruik niet vaarbaar was op die rivier. De manschappen waren allen voor het kantongerecht te Oosterhout en ik alleen thuis zijnde had dien ankerkuilvisser aan het havenhoofd zijn vergunning gevraagd en in orde bevonden. Van Bavel had wederom geen succes met deze klacht om reden ik mijn plicht na behoren had volbracht.'

Het aandachtig passeren van een landlooper als koopman

'Op een December morgen ging ik met een marechaussee bij sneeuwend weer op correspondentie naar Zevenberg, alwaar ons ongeveer halverwege een jongen passeerde van ongeveer 18 jaar met een kastje op den rug en gaande op klompen waarom een blikken bandje was bevestigd. Met aandacht nam ik den jongen waar met het oog op zijn jeugdige leeftijd, zijn armoedige kleding en dan zoo goed als in een staat van landlooperij en dat in zulk een ongunstig weer door het leven te moeten gaan. De volgende dag wederom op surveillance gaande over den rijksweg in de richting van Zevenbergschenhoek deed mij een arbeidersvrouw, langs dien weg woonachtig, een klacht dat de vorige dag tijdens zij zich bij een buurvrouw bevond, een paar laarzen van haar man uit het woonvertrek ontvreemd waren. De dader had zijn klompen in die woning achtergelaten, welke klagster mij vertoonde. Deze klompen kwamen mij aanstonds voor als eigendom van de vorige dag beschreven jongen, wegens het blikken bandje om een dier klompen. Ik begaf mij daarop terstond naar Zevenbergen, alwaar boven omschreven jongen enige nachten aldaar had gelogeed blijkens het nachtregister. Bij zijn vertrek had hij gezegd niet meer terug te komen, doch had zich niet uitgelaten waarheen van plan

was te gaan. Met spoed konden wij van uit Zevenbergen de trein naar Rozendaal nog bereiken, doch daar bleek hij niet te zijn gezien. Vervolgens met een volgende trein naar Breda, alwaar wij 's avonds arriveerden en direct op zoek gingen in de meest bekend staande logementen, alwaar dergelijke personen gewoon zijn onderdak te zoeken. In een dezer gelukte het ons den persoon het signalement aan te treffen, zittende aan een tafel met beide benen daaronder verborgen. Toen ik hem gelastte op te staan had hij de ontvreemde laarzen aan de voeten. Deze waren thans voorzien van nieuwe zolen en met de door klagster overeenkomende linten. Hij ontkende te hebben ontvreemd. Na het verhoor gaf ik hem tekenen dat ik hem als mijn arrestant mede nam, doch daarbij werd ik genoodzaakt van mijn wapens gebruik te maken wegens verzet van enige met hem gelijksoortige logeergasten. Des nachts met den laatsten trein het station Lage Zwaluwe aangekomen begaf ik mij met hem naar de woning van klagster alwaar de ontvreemde laarzen door de vrouw werden herkend als hun eigendom. Vervolgens zond ik hem naar de gevangenis te Breda ter beschikking van den Officier van Justitie. Een veroordeling tot 3 maanden gevangenisstraf was het einde van deze geschiedenis'.

Brandspuitbeproeving te Moerdijk

'Moerdijk behoorde gemeentelijk tot Zwaluwe en Klundert en heeft zijn uitbreiding ontstaan aan het Belgisch spoorweg-traject Roosendaal-Moerdijk en verder de stoombootdienst naar Rotterdam. Naar aanleiding daarvan is een gemeenschappelijke brandspuit aangeschaft waarmede jaarlijks een oefening werd gehouden. Bij die gelegenheid waren de gemeentebesturen daarbij vertegenwoordigd. Na afloop heeft er een gezellige samenkomst in een der cafés plaats. Eenmaal mocht ik de eer genieten een uitnodiging tot die samenkomst te ontvangen, waaraan ik gevolg gaf en waar in den beginne zeer genoeglijk toeging tot eindelijk de glazen wat spoedig gevuld en geledigd werden. Ik moest mij fatsoenshalve daarmede verenigen en ledigde telkens mijn gevuld glas ongemerkt over den vloer. Eindelijk begon de wijn bij velen zodanig te werken dat successievelijk ook de een na de ander op den vloer kwam te vallen zonder zich meer te kunnen oprichten. Toen ik de kans veilig zag verliet ik ongemerkt het gezelschap en ging naar huis. De gemaakte rekening was natuurlijk ten laste van beide gemeenten. Later heb ik aan dergelijke uitnodigingen geen gevolg meer gegeven'.

Met dank aan Pieter-Jan Poulusse. Bewerkt door wmr1 b.d. H.A Basten, archivaris van het Museum der Koninklijke Marechaussee te Buren.

Deze serie over de dienstperiode van Pieter-Jan Poulusse, waarin hij als marechaussee, brigadier en wachtmeester de maatschappij moest beschermen tegen bedelaars, visstropers, zigeuners, smokkelaars, dronken collega's, manschappen en dominees, wordt vervolgd.

Verboden munitie

(gecorrigeerde versie, april 2016)

Deel XXI uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Het onbevoegd voorhanden hebben van munitie in bezettingstijd is ook voor een onderluitenant van politie een vergrijp. Wanneer het geklets van een ondergeschikte verraadt dat via hem patronen bij de illegaliteit zijn terechtgekomen, wordt het voor beiden een doodzonde ... letterlijk.

Na de Duitse inval in mei 1940 is brigadier-majoor der Rijksveldwacht Ter Horst in functie als commandant van de brigade Appingedam. Maar de bezetter begint vanaf juni de politiemacht in Nederland sterk uit te breiden en wil die ook reorganiseren. Als eerste wordt in maart 1941 de Rijksveldwacht opgeheven en gaat het personeel over naar de Marechaussee. Voor Ter Horst betekent dit een aanstelling als opperwachtmeester bij dit Wapen. In Bedum wordt per 1 april een marechausseebrigade 'uitgezet' met opper Ter Horst als commandant. Bij de volgende politiereorganisatie in maart 1943 wordt de Staatspolitie opgericht, waaronder ook de politie op het platteland komt te vallen. Deze wordt nu 'Marechaussee (Gendarmerie)' genoemd en hiërarchisch georganiseerd in posten, groepen, afdelingen, districten en gewesten. De Groningse gemeenten Bedum, Adorp en Winsum vallen nu onder de Groep Bedum. Ter Horst krijgt ontslag bij de Marechaussee en een aanstelling als onderluitenant bij de

In het dorp Opende (provincie Groningen) wordt op 3 september 1886 Bernardus ter Horst geboren. Zijn vader is daar rijksveldwachter. Het gezin verhuist en Bernardus groeit op in Hoogezand en Sneek; later gaat hij werken als vertegenwoordiger. Maar hij wil bij de politie en haalt, zoals het toen gebruikelijk was eerst in eigen tijd en voor eigen kosten, een politiediploma. In oktober 1910 wordt hij aangenomen als agent van politie in de stad Groningen en kort daarop trouwt hij met zijn Klaasje. Een functie als politiemann op het platteland trekt toch meer en hij solliciteert bij de Rijksveldwacht. In november 1913 kan hij aan de slag als rijksveldwachter bij de Rijkswerkinrichtingen Veenhuizen. Even daarvoor werd hun eerste dochter geboren en later komen er nog twee dochters bij. Zijn loopbaan brengt hem naar de standplaatsen Groningen, Oude-Pekela, Dalen en Emmer-Compascum. Gelijktijdig met zijn bevordering tot brigadier-majoor op 1 november 1929 wordt hij commandant van de rijksveldwachtbrigade Appingedam.

Ter Horst als onderluitenant

Staatspolitie met een indeling bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)'. Hij wordt commandant van de Groep Bedum en heeft in het dorp ook zijn bureau.

Ter Horst is een goed vaderlander en komt hier ook duidelijk voor uit. Zijn echtgenote in een latere verklaring: 'Hij toonde zich in alles een felle tegenstander van het Nat. Socialisme en was een NSB-hater. Hij werkte niet in een [illegale] organisatie, doch van hem ging ten goede voor de goedwillende bevolking zeer veel kracht uit. In woord en daad heeft hij dit telkens getoond. Hij was dan ook bij de bevolking van Bedum en bij zijn ondergeschikten zeer gezien'. Ter Horst laat waarschuwen voor arrestaties en ondersteunt de illegaliteit met het verstrekken van inlichtingen. Vier wachtmeesters van zijn groep zijn ondergedoken en illegaal bezig. Wanneer eind september 1942 opdracht komt om het joodse echtpaar Meijer (de enige twee joden in Bedum) te arresteren, worden ze op tijd gewaarschuwd. Bij een latere verplaatsing van deze mensen naar een ander onderduikadres, krijgen ze tijdelijk onderdak bij de familie Ter Horst.

Opmerkelijk is dat Ter Horst met deze felle anti-Duitse houding toch steeds goed weg komt bij zijn districtscommandant, kapitein Rauwerda (NSB en Germaansche SS). Deze komt zelfs steeds voor hem op wanneer tegen Ter Horst klachten worden ingediend.

Zijn postcommandant in Zuidwolde, wachtmeester Schuur, blijkt op 6 november 1944 te zijn verdwenen. Ter Horst

Gedenksteen aan de oude trambaan in Marum

en zijn postcommandant in Bedum, opperwachtmeester Niemeijer, gaan op onderzoek uit. Ze krijgen bij de *Sicherheitspolizei* (Sipo) in Groningen te horen dat zij van niets weten en dat Schuur weleens door de illegaliteit ontvoerd zou kunnen zijn. De werkelijkheid is dat Schuur die dag door de Sipo is gearresteerd, maar dit mag kennelijk nog niet naar buiten worden gebracht. Het onderzoek is in handen van *kriminalsekretär* Lehnhoff.

Het gevolg van Schuurs arrestatie is, dat Ter Horst nu door de Sipo wordt verdacht van 'levering van munitie voor illegale doeleinden'. Voor zijn arrestatie wordt een list bedacht. Een ploeg onder leiding van Lehnhoff gaat de volgende avond naar de woning van de locoburgemeester van Bedum, de NSB'er Vogelzang. Die is nog niet thuis maar wel zijn zoon, ook lid van de NSB en tevens hulplandwachter. Ze laten hem bellen naar Ter Horst met de vraag om langs te komen voor een gesprek over Schuurs verdwijning. Mevrouw Ter Horst

'Nieuwsblad van het Noorden, 27-3-1941'

neemt op, want haar man is er nog niet. Nadat Vogelzang is thuisgekomen, krijgt hij te horen dat Ter Horst moet worden gearresteerd en er wordt nog een keer gebeld. Nu neemt Ter Horst zelf op, maar hij vertrouwt het toch niet helemaal en neemt opperwachtmeester Niemeijer met zich mee. De twee worden vriendelijk door Vogelzang binnengelaten, doch daarna meteen ontwapend. De Sipo neemt Ter Horst mee naar Groningen en Niemeijer moet op Lehnhoffs bevel nog anderhalf uur bij Vogelzang blijven. Eerst doorzoekt de ploeg nog de woning van Ter Horst, waar volgens Lehnhoff zo'n twintig patronen worden gevonden.

Nog diezelfde avond krijgt Niemeijer opdracht van Rauwerda om naar het groepsbureau te gaan. Tegen 23.00 uur verschijnt Rauwerda daar, die direct naar de schrijfmachine-tafel gaat en uit een kastje enkele pistoolpatronen haalt. De aanwezigheid van deze patronen is Niemeijer niet bekend en overigens ook in strijd met de voorschriften. Dan vertelt Rauwerda hem: 'Ter Horst was gearresteerd op grond van het feit, dat hij eerder aan zijn ondergeschikte Schuur drie patronen had verstrekt, welke deze weer had overgegeven aan twee ondergedoken collega's. Voor deze fout was Schuur daags tevoren gearresteerd'. Rauwerda doet verder geen onderzoek, waaruit kan worden afgeleid dat Ter Horst hem de plek van de patronen heeft verteld.

Ter Horst zit gevangen in het Huis van Bewaring in Groningen. Van rechtspraak is sinds september 1944 geen sprake meer en zijn lot lijkt onontkoombaar. Wanneer op 23 november een sabotageploeg de tram tussen Drachten en Groningen vlakbij Marum heeft laten ontsporen, zullen als represaille vijf mannen worden doodgeschoten. In de voormiddag van 8 december haalt de Sipo vijf *todeskandidaten*, waaronder Ter Horst, uit het Huis van Bewaring en brengt ze met de tram naar Marum. Op de trambaan voeren leden van de *Ordnungspolizei* de executie uit en ter afschrikking moeten de lichamen een dag blijven liggen. De vijf worden in Marum begraven. Na de bevrijding worden de resten van Ter Horst op 14 juli 1945 in Bedum met veel eerbetoen herbe-graven. Het gemeentebestuur eert hem met een bijzondere grafsteen.

Wat is er nu aan de arrestaties van Schuur en Ter Horst vooraf gegaan? De NSB'er Blaauwiekel, werkzaam als controleur voor de *Organisation Todt* in de omgeving Groningen: 'Ik bevond mij ten dien einde ook wel eens in Zuidwolde en ontmoette daar dikwijls de wachtmeester der Marechaus-

Reint Roelof Schuur wordt geboren op 15 juli 1915 in Beerta (provincie Groningen), waar hij opgroeit in een gezin met vier kinderen. Na een jaar ambachts-school gaat hij aan het werk als monteur en tijdens zijn dienstplicht wordt hij bij de Motordienst in Haarlem opgeleid tot chauffeur. Als be-

Schuur als marechaussee

roeps neemt hij in mei 1939 dienst bij het Korps Politietroepen (PT) en verlaat vijf maanden later het Depot. Het leger is inmiddels gemobiliseerd en op 1 februari 1940 wordt korporaal Schuur ingedeeld bij het PT-detachement van het 43 Regiment Infanterie in Kampen. Dit detachement is daar belast met de bediening van de kanonnen in de twee rivierkazematten en de vernieling van de brug. Over Schuurs belevenissen tijdens de meidagen 1940 is niets bekend. Na de capitulatie volgt in juli ontslag uit de militaire dienst, maar in de maand daarop verbindt hij zich al als marechaussee bij de 4e Divisie Marechaussee met plaatsingen in Groningen, Marum, Veenhuizen (detachering) en Bedum. Bij de politiereorganisatie van maart 1943 wordt Schuur aangesteld als wachtmeester der Staatspolitie en ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)'; hij wordt postcommandant in Zuidwolde.

see Schuur, met wien ik vaak een gesprek aanknoopte. Bij een dezer gelegenheden vertelde Schuur mij dat hij eens aan twee onderduikers drie patronen had verstrekt. Schuur was, zoals hij mij wel eens te kennen had gegeven, van de dezelfde politieke gezindheid als ik, dus ook pro-Duitsch. Hij noemde ook de namen der onderduikers, n.l. Hoeder en Smit, aan wie hij de patronen had gegeven'. Door Blauwikel zelf of via een andere persoon wordt de inhoud van dit gesprek bekend bij de Sipo in Groningen, waarop Schuur wordt gearresteerd. Hij verklaart tegenover Lehnhoff dat hij die patronen voor zijn ondergedoken collega's Hoeder en Smit heeft ontvangen van Ter Horst. Ook Rauwerda is bij dit verhoor aanwezig geweest en kennelijk gaat deze beroerde situatie voor Ter Horst hem ter harte. Tijdens het bezoek aan het groepsbureau zegt hij volgens Niemeijer: 'dat Schuur bij de Sipo zijn bek had moeten houden en hij deze zaak best voor zijn eigen rekening had kunnen nemen'.

Het is niet de eerste keer dat Schuur in verband wordt gebracht met NSB'ers. 'Opperwachtmeester Sas, in 1943

postcommandant in Onderdendam, verklaart dat bij Schuurs aankomst in Bedum vanuit Veenhuizen informatie komt 'dat Schuur niet politiek betrouwbaar was, zodat voorzichtigheid in uitlatingen in zijn tegenwoordigheid gewenscht was'. Op het bureau wordt een brief onderschept - gericht aan Schuur met als afzender de lokale NSB-groepsleider - waarin hij wordt uitgenodigd om zich als lid van de NSB in te schrijven. Wanneer Sas bij een cursus in Groningen zijn collega Wester uit Marum ontmoet, raadt die hem aan voorzichtig met Schuur te zijn. 'Daar tegenover staat dat Ter Horst hem kennelijk voldoende vertrouwt om pistoolpatronen door te geven en dat Schuur contact heeft met ondergedoken collega's aan wie hij ook zijn uniform uitleent voor illegale acties'. Hoe dan ook met zijn uitlatingen heeft Schuur - ongeacht politieke opstelling - zichzelf ter dood veroordeeld wegens het bezit en doorgeven van munitie.

Op 16 januari vertrekt een transport met ongeveer 110 gevangenen van Groningen naar Hamburg, concentratiekamp Neuengamme, waar de trein na twee dagen aankomt. In het kamp krijgt Schuur net als circa zeventig anderen van dit transport *torsperre* opgelegd, hetgeen betekent dat hij (al in Nederland) ter dood is veroordeeld en daarom de poort van het kamp niet uit mag. In de periode eind januari tot en met 10 maart zijn circa vijftenzestig Nederlandse *torsperrehäftlingen* in de *arrestbunker* opgehangen en direct daarna gecremeerd. Het bijschrijven van hun namen in de dodenboeken wordt bewust achterwege gelaten.

De 'Commissie tot het Doen van Aangifte van Overlijden van Vermisten bepaalt in 1950 dat 'met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid moet worden aangenomen dat Reint Roelof Schuur te KL. Neuengamme/Hamburg is overleden en wel niet eerder dan 1 februari 1945, doch uiterlijk 10 Maart 1945'. De commissie bepaalt dat als datum voor de overlijdensakte 10 maart 1945 moet worden gehanteerd. Later is bekend geworden dat Schuur behoorde tot de vijftien die op 20 februari zijn opgehangen.

De ondergedoken marechaussees Hoeder en Smit hebben zich als illegale werkers verdienstelijk gemaakt, maar Hoeder is gearresteerd en in februari 1945 in concentratiekamp Neuengamme opgehangen. Vogelzang wordt in meer aanklachten veroordeeld, waarbij het hem zwaar wordt aangerekend dat hij de Sipo heeft geholpen een val op te zetten voor Ter Horst. Hij wordt in 1948 veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar met aftrek en wordt uiteindelijk in 1950 voorwaardelijk vrijgelaten. Zijn zoon wordt veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Kapitein Rauwerda wordt in meer aanklachten in 1947 veroordeeld tot zestien jaar in een rijkswerkinrichting. *SS-hauptscharführer* Lehnhoff, de 'beul van Groningen', wordt voor zijn vele misdaden ter dood veroordeeld en sterft op 24 juli 1950 te Groningen voor een executiepeloton.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks aan de auteur op marchaussee4045@gmail.com.

SMC-seizoenen prima begonnen

Ook dit jaar was er weer een contactmiddag in Buren. Onderstaand een impressie van deze bijeenkomst. Hopelijk inspireert dit verslag nog meer SMC-begunstigers om in 2016 zelf ook eens naar Buren te komen!

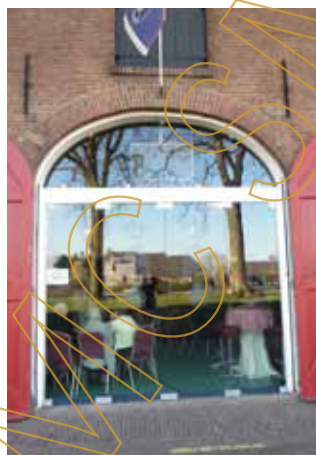
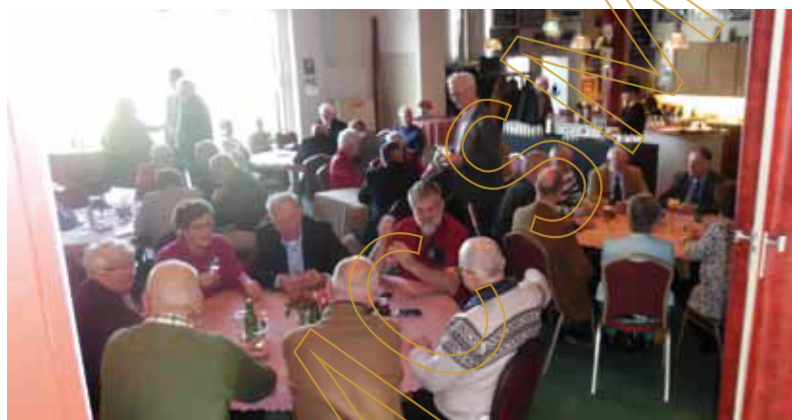
Opening

Met deze woorden opende op 12 maart 2015, om precies 14.00 uur, Roel Gras, voorzitter van de SMC-reüniecommissie, de traditionele contactmiddag in de dependance van het Marechausseemuseum: 'Deze contactmiddag die ieder jaar weer het begin van een SMC-activiteitenjaar 'opent' werd ooit voor het eerst, mede op initiatief van de toenmalige museumdirecteur Stan Klijnhout, gehouden. Vooral vanwege het succes van soortgelijke bijeenkomsten in de Amsterdamse regio'.

En voegde Roel er aan toe: 'De familie hier wordt steeds groter, als dat zo doorgaat moeten we misschien nog wel eens een tent bij de accommodatie van het museum bouwen.'

Er zijn 81 personen naar Buren gekomen en als zo links en rechts de griep niet had toegeslagen, zouden dat er nog meer geweest zijn. Waarmee er een duidelijke stijgende lijn waar te nemen is ten aanzien van het aantal deelnemers, zeer tot genoegen van de reüniecommissie zoals Roel Gras de aanwezigen in zijn openingswoord al liet weten. Na hem kwam Jack Vlaming aan het woord. Als SMC-voorzitter sloot hij zich aan bij de constatering van Roel Gras: 'Fijn dat er weer zoveel nieuwe gezichten te zien zijn. En hij reageerde op de tentopmerking van Roel: 'Er gaan veel makke schapen in een hok, voorlopig kunnen we hier in onze dependance wel 120 personen ontvangen'. In zijn andere functie, die van museumdirecteur ging hij nader in op de nieuwe plaats van het museum in de organisatie van de Stichting Defensie Musea. Sinds 1 november 2014 is het Marechausseemuseum een nevenvestiging van de Stichting Defensie Musea (SDM), naast het Nationaal Militair Museum in Soesterberg, het Marinemuseum in Den Helder en het Mariniersmuseum in Rotterdam. Jack Vlaming: 'Ik ben nu geen eigen baasje meer, maar "val onder" de directeur van SDM Paul van Vlijmen'. Na nog gemeld te hebben dat de sfeer in de nieuwe constellatie goed is, informeerde hij de aanwezigen over de opfrisbeurt die het museum opgeknapt heeft en over de nieuwe c.q. vernieuwde opstellingen in het museum. Hij spoorde de aanwezigen aan om later die middag eens te gaan kijken in het museum.

Na enkele huishoudelijke mededelingen van Roel Gras ging ieder zijn/haar eigen weg, naar het museum, naar 'downtown Buren' of gezellig bijpratend in de museumdependance. Rond 16.30 uur was iedereen weer in de dependance waar met een voortreffelijk buffet na zessen een eind aan deze zeer geslaagde contactmiddag.

Uitreiking Kosovo-medaille

Woensdag 18 maart 2015 werd aan 37 militairen van alle operationele commando's de Kosovo-medaille uitgereikt door Commandant Koninklijke Marechaussee (CKMar) luitenant-generaal dr. Hans Leijtens. De locatie was de Dumoulin-kazerne te Amersfoort, gebouw D11.

Voor de ceremonie is een korte overdenking gehouden door de KMar-predikant Its Smedema, ter nagedachtenis aan de twee omgekomen Nederlandse Apache-vliegers in Mali. Voorafgaand aan de uitreiking van de herinneringsmedaille, werd nog een korte lezing gehouden over de onafhankelijkheid van Kosovo na 1991.

Als eerste kreeg de detachementscommandant luitenant-kolonel KMar Koen Brouwer zijn herinneringsmedaille opgespeld door CKMar Hans Leijtens. Daarna kregen de eerste groep decorandi hun medaille opgespeld door

CKMar, die de medaille aangereikt kregen door Kosovo-veteraan Jaap Gatsma.

De tweede groep decorandi kreeg de medaille opgespeld door hun detachementscommandant, die de medaille aangereikt kreeg door Kosovo-veteraan Joop Vochteloo.

De aanwezige militairen van alle vier de krijgsmachtdelen, kregen hun medaille als teken van waardering voor hun deelname aan diverse missies in Kosovo tussen 2009 en eind

2014. De medaille is door, de toenmalig minister van defensie, Frans de Grave in het leven geroepen.

Het betrof de laatste groep Kosovo-militairen die nog in aanmerking kwam voor deze medaille.

Na afloop werd door een ensemble van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee het Wilhelmus gespeeld.

Het geheel van de ceremonie werd voortreffelijk ondersteund door leden van het Thuisfrontcomité 'TFC-Kmar', die de medailles aan de twee SMC-veteranen overhandigden, zodat deze ze, op hun beurt, aan de uitreiker konden geven.

De ceremonie werd afgesloten na een goede lunch en een gezellig samenzijn van alle aanwezigen. Er waren geen familieleden van de decorandi aanwezig.

Reünie dienstplichtigen van 1966-2

Op 30 maart 2015 hield lichting 66-2 de jaarlijkse reünie. Dit jaar kwam men bij elkaar bij de burgerschietvereniging 'De Burgerwacht' in Nunspeet. De redactie ontving onderstaand verslag.

Na ontvangst met koffie en cake werden er weer vele anekdotes opgehaald. Evenals voorgaande jaren waren ook de oud-kaderleden Henk Oosting en Henny Zimmerman aanwezig, hetgeen zeer op prijs werd gesteld.

Na koffie en verhalen begaven de reünisten zich naar de overdekte schietbaan. Een deskundige uitleg werd gevolgd door elk 25 schoten met het pistool. De resultaten werden nauwgezet bijgehouden en onder het genot van een glaasje en hapje bekend gemaakt. Duidelijk bleek dat de ouwe hap het schieten nog niet was verleerd. De fijne herinneringsdag werd afgesloten met een uitstekend diner in hotel 'Vennendal' te Nunspeet, waarna iedereen weer huiswaarts ging naar alle hoeken van ons land. Volgend jaar is het vijftig jaar geleden dat men opkwam en dat moet zeker gevierd worden. Een dankwoord voor de organisatie is zeer zeker op zijn plaats.

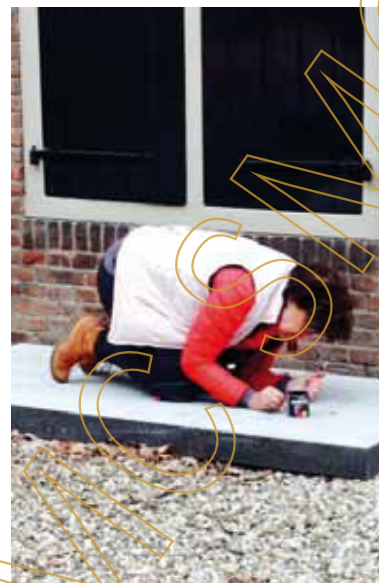
Van Houten in het Marechausseemuseum

'Laat ons niets uit het verleden verloren doen gaan, het is met het verleden dat men de toekomst maakt' Marius van Houten, Het Loo 31 oktober 1936.

In deze uitgave van Marechaussee Contact wordt op enkele plekken aandacht besteed aan de belangrijke rol die Marius van Houten en zijn echtgenote H.M. van Delden hebben gespeeld in de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee. Ook in het Marechausseemuseum is al sinds jaar en dag een kamer ingericht met herinneringen aan kolonel Van Houten die vanuit zijn belangstelling voor de historie van het Wapen in 1936 besloot tot oprichting van een Historisch Museum der Koninklijke Marechaussee over te gaan, bij welke gelegenheid bovenstaande, o zo juiste, uitspraak deed. Aanvankelijk op de bovenetage van het wachtverblijf van de marechaussees bij Het Loo in Apeldoorn. Tijdens de mobilisatie werden de museumstukken eerst in kisten opgeslagen in de stallen van datzelfde paleis, om al in 1941 naar Leiden te verhuizen. In 1949 werd in het Leidse Legermuseum

een ruimte beschikbaar gesteld voor de Marechausseemuseumstukken. Via de bovenverdieping van de Brigade Rotterdam (1959), pogingen om het museum naar Apeldoorn te verhuizen lopen stuk en in 1971 doet zich de unieke mogelijkheid voor om het leegstaande Koninklijk Weeshuis in Buren te betrekken. Na de nodige werkzaamheden kan dan, op 10 april 1974, de begane grond van het museum voor het publiek worden opengesteld. De wens van Van Houten heeft eindelijk zijn thuis gevonden. In een speciaal ingerichte kamer wordt sindsdien aandacht besteed aan Marius van Houten en zijn echtgenote. Sinds 2013 wordt door de museumdirecteur en zijn team gewerkt aan het oprispen en moderniseren van gebouw en expositie. Een paar maanden geleden werd met hulp van de museumvrienden een audiovisuele ruimte ingericht en daarna was de naastgelegen Van Houten kamer aan de beurt. Hierbij is vooral aandacht besteed aan het informeren van de bezoekers over de rol die de Van Houtens speelden. Bijgaande foto's geven een beeld van het resultaat. Beter nog: 'Kom zelf eens kijken!'.

Marechausseemuseum doet mee met NLdoet 2015

Ook dit jaar deed het Marechausseemuseum mee aan NLdoet, de door het Oranje Fonds georganiseerde dag waarop vrijwilligers allerlei klussen uitvoeren voor stichtingen, verenigingen en dergelijke. Een van de vrijwillige klussers Cees van Ingen stuurde onderstaand verslag van zijn belevenissen.

Cees van Ingen schreef: 'Er zijn zo van die dagen waar je naar uitkijkt. De 'NLdoet-dag' is er zo één. Vrijdag 20 maart 2015, 09.00 uur verzamelden de deelnemers in de dependance van het Marechausseemuseum in Buren. Ik was benieuwd wie er dit jaar zouden zijn. Altijd weer leuk om alle 'poetsers' te ontmoeten. Zo'n twintig man- en vrouwkrachten waren aanwezig. Het betrof een heel gemêleerd gezelschap van burgers, reservisten en oudgedienden. Allen hadden er zin in. Inmiddels had iedereen de mouwen al opgestroopt, maar eerst was er koffie met iets lekkers voor de kennismaking, vervolgens de indeling van de uit te voeren klussen en aan de gang. De centen van de baas zijn tenslotte niet van blik.

Oudgedienden van de voormalige brigade Amersfoort, waren ruim vertegenwoordigd. Het betroffen hier Jan Gaasbeek, Jos van de Veer en ik. Gezien onze lengte werden we aangewezen om wat grind te kruien. Tjitte Wassenaar werd als vierde man aangewezen.

Ik moet zeggen, de grindhopen lagen aardig verdeeld over het terrein. Moesten alleen nog even uitgekruid en glad geharkt worden.

Voor de lunch was deze klus geklaard. Er volgde een gezellige lunch waar een keuze gemaakt kon worden uit verschillende pannenkoeken. Compliment aan de bakster. Ze waren heerlijk.

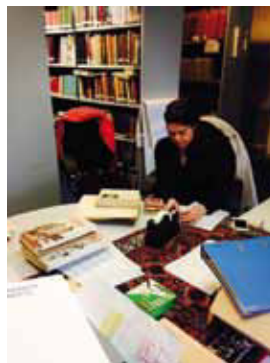
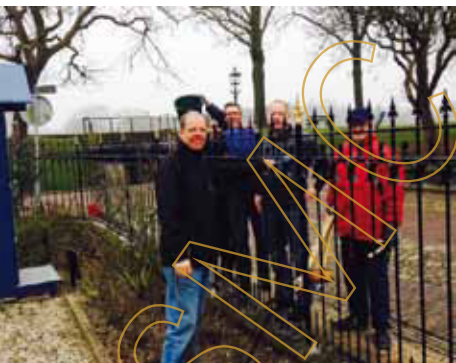
Na de lunch werden er nog wat andere buitenactiviteiten verricht. Uiteraard werd er in het museum van alles gedaan, onder andere werd er druk gepoetst en wat dies meer zij. De reservisten hadden zich op het hekwerk aan voorkant van het gebouw gestort.

Daarna leek het wel of het geverfd was. Het glom weer van alle kanten.

Rond de klok van 14.30 uur werd het sein meester gegeven. Gezamenlijk werd nog een biertje of iets anders gedronken. Ik kan zeggen dat teruggekeken kan worden op een leuke en vooral nuttige dag.

Dank voor de goede zorgen en tot volgend jaar maar weer!'

De redactie bedankt SMC-begunstiger Cees van Ingen voor het delen van zijn verhaal met de lezers van Marechaussee Contact.

Stichting Van Houten

Op 8 februari 1953 overleed Marius van Houten. In tegenstelling tot veel van zijn collega-marechausseeofficieren is hij nooit helemaal in vergetelheid geraakt. De reden daarvoor is dat hij een aantal jaren voor zijn dood, 1949 om precies te zijn, een stichting in het leven riep die zijn naam draagt en nog steeds springlevend is. Wat beoogde Van Houten precies met zijn stichting? Om hierop een gefundeerd antwoord te geven moet kort worden vermeld waaruit zijn werk bestond en welke interesses hij koesterde.

Geboren als zoon van een officier werd hij al op vroege leeftijd door het militaire bedrijf aangetrokken. Daarnaast was hij buitengewoon geïnteresseerd in geschiedenis en kunst. Dat laatste was terug te vinden in de familie van zijn moeders kant. Na enkele jaren als officier te hebben gediend stapte hij over naar de Koninklijke Marechaussee. Zijn carrière bij het Wapen is eigenlijk atypisch te noemen. Na korte tijd in Eindhoven geplaatst te zijn geweest werd hij aangewezen als liaisonofficier bij de Duitse keizer Wilhelm II die na de Eerste Wereldoorlog in Nederland asiel had gekregen. De redenen hiervoor zijn niet geheel duidelijk, maar hij beheerste drie talen redelijk tot goed, had een goed voorkomen, was discreet en diplomatiek en, last but not least, vermogend. Van Houten kon zich een levensstijl permitteren die goed aansloot bij de kleine hofhouding van de keizer in Huis Doorn. Zo kocht hij de statige villa Buitenweg aan de weg van Driebergen naar Doorn waar vaak koninklijke bezoekers werden ondergebracht. Dezelfde capaciteiten maakten hem uitermate geschikt om een vooraanstaande rol te spelen in de internationale politiesamenwerking zoals die na de Eerste Wereldoorlog vorm kreeg. Zijn historisch talent kon hij goed gebruiken bij zijn onderzoek(en) naar de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee. Hij was het die vaststelde dat het Wapen niet 1818 maar in 1814 was opgericht. Het was ook Marius van Houten die aan de wieg van het Marechausseemuseum stond en eindigde als directeur van het Legermuseum.

Twee grote liefdes springen dus bij Van Houten in het oog, die voor de Koninklijke Marechaussee en die voor de geschiedenis en het erfgoed. Beide passies heeft hij in 'zijn' stichting geprobeerd te combineren. Hij was een man die zich uitermate bewust was van zijn stand en status, gepaard aan een stevige dosis paternalisme. Het motto 'noblesse oblige' stond in zijn vaandel geschreven en dus was hij het aan zijn eer verplicht iets terug te doen. Het lag voor de hand dat hij daar de leden van de Marechaussee voor koos. Zijn stichting moest marechaussees, die buiten hun schuld in de problemen waren gekomen, de helpende hand bieden. De nadruk lag daarbij op de zinsnede 'buiten hun schuld' want marechaussees moesten wel hun eigen verantwoordelijkheid kennen en nemen. Dit laatste zou men onder de noemer plichtsbetrachting kunnen plaatsen en plichtsbetrachting was leidend motief voor deze marechausseeofficier. En dan was er natuurlijk ook nog de geschiedenis en het bewaren van het erfgoed van de Koninklijke Marechaussee. Zijn eigen collectie

1936 Kolonel Van Houten gaat met pensioen (foto Marechausseemuseum)

schilderijen van Hoyneck van Papendrecht vormde de basis waaruit het Marechausseemuseum is voortgekomen. De bevordering van de geschiedschrijving over de Koninklijke Marechaussee stond hem altijd voor ogen. Hij heeft daar zelf zijn steentje aan bijgedragen. Na zijn dood heeft zijn echtgenote de geschiedschrijving, door een verandering van de statuten, meer op de voorgrond geplaatst. De reden daarvoor was dat medische en sociale

voorzieningen in Nederland zodanig verbeterd waren dat een teruglopend aantal marechaussees een beroep deed op de Stichting.

Marius van Houten is 62 jaar na zijn dood integraal deel geworden van de geschiedenis en het erfgoed van de Koninklijke Marechaussee. Het is het zinnig om af en toe eens stil te staan bij zijn motieven en drijfveren en de waan van de dag de waan van de dag te laten. De stichting Van Houten kan daarin een bescheiden maar eervolle rol spelen, precies zoals dat Van Houten voor de geest stond.

Contactadres stichting Van Houten:
www.stichtingvanhouten.nl
Kolonel b.d. Jos Govaarts
secretarisadministrateur@stichtingvanhouten.nl

Het stichtingsbestuur in de vernieuwde Van Houten-kamer in het Marechausseemuseum

Nieuwe begunstigers

J.L. van Duren
Dpl 78-1
Ber 79-1
ISAF; EUFOR

R. Dirkzwager
Ber

H.P. Heidema
Ber 73-4
PROVIDE COMFORT

H.J.M. de Heus
Burgerambtenaar

M. de Jager
Dpl 77-5
Ber 78-1
SFIR

J. van Leeuwen
Ber 59-1

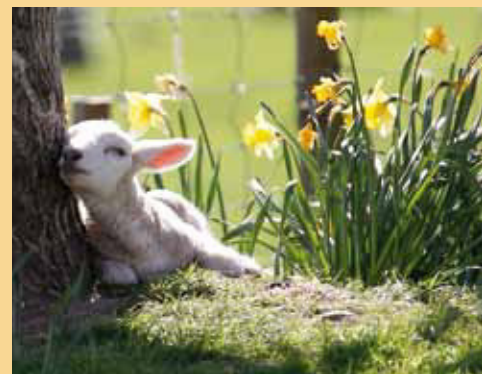
F.M. Martens
Ber 64-2
MFO; UNTAG; UNAVEM II

Mevr. Th. H. Meulders
Stichting Gastdocenten
WO II
Werkgroep Zuidoost-Azië

F.J. Soer
Dpl 79-4

T.S. Wevers
Dpl 88-2
MFO

Mevr. R.J.M. Wijnen-Maurer
Weduwe van G.L.J. Wijnen

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2873 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur.

Overleden

K. Blom
Geboren 25 december 1927
Overleden 4 september 2014
Dpl 4 DMC;
Ned. Indië; 1 MPV; 2 MPV

J. Crans
Geboren 6 juli 1936
Overleden 12 maart 2015
Dpl 56-3

Mevr. D.P. Dircks-Theunissen
Geboren 29 januari 1922
Overleden 2 maart 2015
Weduwe van J.H. Dircks

C. van Doren
Geboren 15 oktober 1924
Overleden 25 januari 2015
Ber

J. van Eldert
Geboren 26 februari 1915
Overleden 28 mei 2014
Ber KNIL; 2 MP III

G.G. van de Enden
Geboren 19 juli 1935
Overleden 17 maart 2015
Dpl 55-1

P. Verstoep
Geboren 28 februari 1926
Overleden 20 februari 2015
Ber '46-'53

P.S. Genée
Geboren 18 augustus 1942
Overleden 9 december 2014
Ber 60-5

H.H. van der Heijden
Geboren 11 september 1926
Overleden 11 februari 2015
Dpl 3 DMC; Ned. Indië;
3 MP III

P.T. Horbach
Geboren 31 oktober 1940
Overleden 27 februari 2015
Ber 60-1

A. Jalving
Geboren 11 september 1937
Overleden 8 februari 2015
Dpl 57-1

J. Maasdam
Geboren 28 april 1924
Overleden 26 maart 2015
Ber 46-79

K. Tor
Geboren 17 september 1925
Overleden 10 februari 2015
Dpl 1 DMC; Ned. Indië;
2 MPI

A. Wijnsma
Geboren 31 juli 1943
Overleden 21 februari 2015
Dpl 62-6

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlamming
e-mail: vlamming@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
Bankrekening:
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGNL2A

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisplein 23
8071 LX Nunspeet
tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Bankrekening 3912106 t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGBNL2A

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Nuldelijnsondersteuning SMC-coördinator

H.J. van Harten
Oude Lagezoom 3,
4328 ED Burgh Haamstede
telefoon 06-38655572 / 0111-720326
e-mail: dvharten@zeelandnet.nl

Indië

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlamming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC - www.marechausseecontact.nl

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winst-oogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland).

SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. het Wapen der Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van de Stichting Marechaussee Contact, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reüniefaciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC. Tenzij hij of zij bezwaar hiertegen aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Nuldelijnsondersteuning

Veteranen Platform, Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldelijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

Marechausseemuseum

Marechausseemuseum in Koninklijk Weeshuis, Buren.

Het museum leidt de bezoeker langs de tijdlijn van de Marechausseegeschiedenis. Van de maréchaussée te voet uit 1814 tot de actualiteit van de Marechaussee van nu.

Het schitterende Weeshuis is een prachtige en geliefde trouwlocatie. En aan kinderen en kleinkinderen is gedacht, zij maken puzzeltochten, kunnen op de foto, klimmen in een voertuig en hebben het er naar de zin! Het Marechausseemuseum biedt daarnaast, onder de naam 'Marechaussee Meeting Point' aanlandwerkplekken en vergaderaccommodatie voor de collega's van Het Wapen.

Welkom in het
Museum der Koninklijke Marechaussee!
Opgericht in 1936.

Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren | 0344-571256
www.marechausseemuseum.nl | postbus@marechausseemuseum.nl

Dagelijks geopend: 12.30 – 16.30 uur | Feestdagen: zie website

